CUPRINS

STRUCTURA OMULUI
PERSONALITATEA UMANĂ
SUFLET
SPIRIT
ÎN INFINIT
TATĂL, FIUL ŞI MAMA (DUHUL SFÂNT)
TRUP, SUFLET ŞI SPIRIT

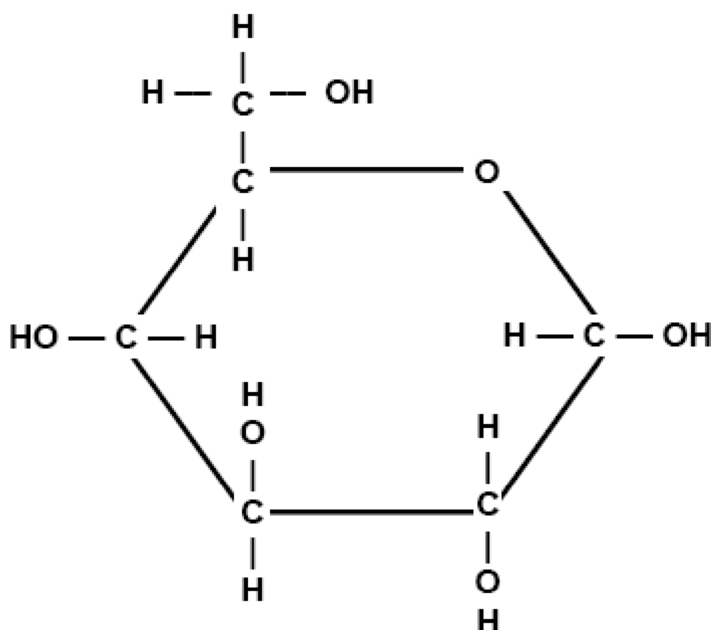
ILUSTRAŢII NATAŞA MACAVEI, INTERNET

Evoluție

Se crede că evenimente aleatorii cu durata de milioane de ani au favorizat apariția speciei umane. Dar pentru a concepe ceva atât de complex şi inteligent ca ființa umană, este necesară inteligență superioară; este absurd să credem că am apărut întâmplător.

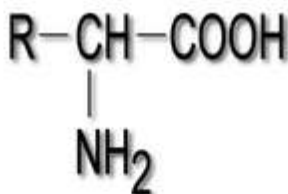
Încerc să demonstrez cât mai clar această afirmație, pornind de la cele mai mici structuri din organismul uman.

Enzimele sunt proteine care măresc viteza reacțiilor chimice în organism, cum ar fi digestia. Glucoza este o enzimă,

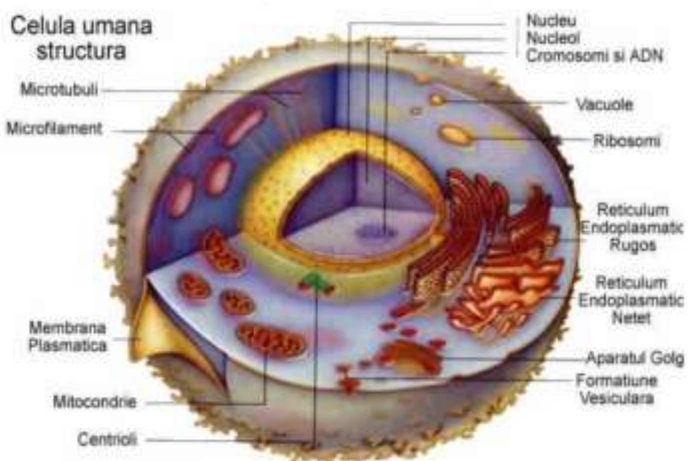
un hidrat de carbon, pe care îl luăm din pastele făinoase, de exemplu. Când consumăm paste făinoase, acestea se digeră repede datorită glucozei. [H-hidrogen, O-oxigen, C-carbon]

__Proteinele__

sunt compuşi biochimici bazaţi pe aminoacizi,

[R-radical, N-azot], ce facilitează ***__funcţii biologice.__***

Aminoacizii facilitează funcţii biologice cum ar fi dezvoltarea şi vindecarea ţesuturilor/celulelor, îmbunătăţirea circulaţiei sanguine, sinteza hormonilor esenţiali pentru reproducere, furnizarea energiei.

Celula

este unitatea funcţională de bază a vieţii. Omul are trilioane de celule. Mărimea unei celule este de 10 microni, iar masa de 1 nanogram. Particulele de praf sunt de ordinul micronilor.

Englezii Fred Hoyle, astronom, şi Chandra Wickramasinghe [20 ianuarie 1939], astrobiolog, au scris ***Evolution from Space***/***Evoluție din spațiu***.

Pentru a demonstra că Universul este o Creaţie, au făcut calcule şi analogii, pe care le voi reda.

Probabilitatea ca enzimele necesare unei celule să se producă la întâmplare este de 1 la $10^{40.000}$.

Numărul de atomi în Universul cunoscut este de 10^{80}. Nici dacă Universul ar fi plin cu materie primordială, nu ar fi posibil ca enzimele să se producă la întâmplare.

Este ca şi cum o tornadă, printr-un depozit de fier vechi, ar asambla un

Boeing 747.

Teoria evoluționistă se bazează pe mutații aleatorii şi supraviețuirea celui mai puternic.

Dacă mutaţia genetică este benefică, organismul evoluează, dacă nu, organismul se luptă, şi când moare, dispare şi mutaţia.

Această teorie este rezonabilă în cazul schimbărilor minore, de exemplu, adaptarea treptată la condiţiile de mediu. Dar nu poate explica formarea structurilor complexe ale organismului uman, sau modul în care a început viaţa.

Mutațiile sunt în general asociate cu efecte distructive, cum ar fi cancerul şi afecţiunile cauzate de radiații, nu cu evoluție pozitivă. Produc haos, nu ordine.

Altă idee ar fi din domeniul IT. Calculatoarele procesează rapid date, numai dacă au programul corect. Acesta le face să funcţioneze, dar nici el nu este inteligent. El face ce este programat să facă.

Instinctul este un fel de program. Ca şi în cazul programelor, dacă nu este actualizat, nu este 100% eficient.

Eu am crescut o pisică ce are acum doi ani. Inițial am alimentat-o cu biberonul, apoi i-am oferit mâncare specială, şi nu a socializat cu alte pisici. Ea nu ştie să mănânce altceva. Dacă îi ofer o bucată de cărniță, pe care o pisică normală ar mânca-o imediat, ea mai degrabă se joacă cu ea, dar este tentată să o mănânce dacă i-o ofer cu furculița. Instinctul ei nu a fost actualizat.

Revenind la calculator, inteligența acestuia vine de la programator şi de la proiectant. Noi nu putem crea un calculator capabil să gândească, deoarece este imposibil să concepem ceva mai inteligent decât noi. Deci pentru ca produsul finit să fie omul, proiectantul trebuie să fie mai inteligent decât el.

Şi aşa este! Deoarece natura poate regenera un piciorLaş de şopârlă, ceea ce ştiința medicală nu poate.

Se spune că viața pe Pământ a evoluat extrem de lent, dar asta nu explică apariția vieții, sau evoluția regnurilor mineral, vegetal, animal, şi evoluția omului. Nu explică evoluția conştienței, a emoţiilor, a viselor, a simțului umorului. Acestea nu se bazează pe ideea că cel mai puternic

supraviețuieşte. Deci nu existăm doar pentru a supraviețui, ci pentru a câştiga experiență, pentru a ne dezvolta spiritual. [Hoyle, Fred & Chandra Wickramasinghe, ***Evolution from Space*** , ***Dent***, Londra, 1981]

Complexitatea vieții

Conexiunile din creierul uman sunt în număr de 10^{15} , conform biochimistului american Michael Denton [25 august 1943] [***Evolution-a Theory in Crisis/Evoluționismul-o teorie în criză***].

Ca să percepem acest număr, el propune următorul scenariu.

Să ne imaginăm jumătate din teritoriul SUA, ocupat de pădure. Pe o suprafață de aproximativ 3 km^2 sunt 10.000 de copaci. Dacă fiecare copac are 100.000 de frunze, numărul total de frunze este 10^{15}.

Dacă am mări un atom al unei celule la dimensiunile unei mingi de tenis, pentru a epuiza toți atomii dintr-o celulă, cu viteza de un atom pe minut, ar dura 50 de milioane de ani să terminăm, şi obiectul ar avea diametrul de 20 km, cu volumul de mii de ori mai mare decât al Marii Piramide.

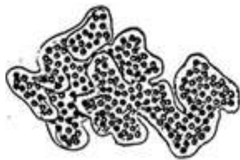

[Denton, Michael, ***Evolution-a Theory in Crisis, Adler & Adler***, Chevy Chase, 1985]

Maghiarul Ervin Laszlo [1932], preocupat de filosofia științei, scrie ***Science and the Akashic Field/Ştiința şi câmpul eteric.***

El afirmă că cele mai vechi pietre au aproximativ 4 miliarde de ani, iar cele mai vechi şi foarte complexe forme de viaţă, bacterii

MICROCYSTIS

APHANIZOMENON

NOSTOC

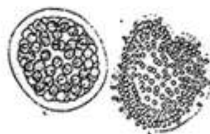
ANACYSTIS

ANABAENA

OSCILLATORIA

COELOSPHAERIUM

şi alge albastre-verzi, au peste 3,5 miliarde de ani.

Crearea acestor forme de viață necesită o serie de reacții sincronizate, complexe, iar o singură greşeală ar duce la eşec. Acestea nu pot fi rezultatul unor interacțiuni aleatorii ale particulelor de materie primordială.

Interacțiunea particulelor la formarea Pământului, ***se pare*** că a urmat modelul unei forme de viață evoluate. Şi nu o formă de viață de pe Pământ, căci Pământul era la început. Este vorba despre un model al vieții de pe alte planete. Ca şi cum Pământul ar fi evoluat după un tipar prestabilit. Un tipar informațional.

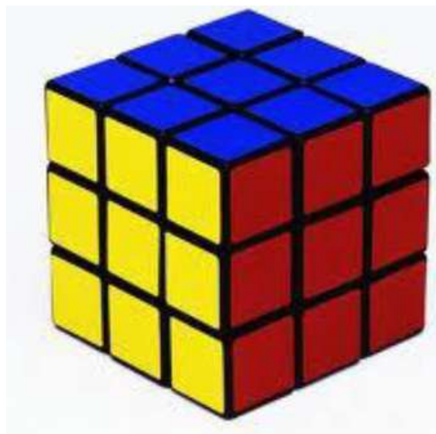
Particulele subatomice comunică pe distanțe imense [ca şi cum ar fi un singur sistem]; forme de viață evoluate din spațiu ***se pare*** că au asigurat evoluția rapidă a vieții pe Pământ. Mult mai rapid decât ar fi posibil aleatoriu.

500 milioane de ani nu sunt suficienți pentru bacterii şi alge să evolueze întâmplător. Ar fi însemnat constituirea unor molecule de ADN

din zeci de mii de nucleotide, fiecare din zeci de atomi.

Nucleotidele sunt molecule care, unite, formează unități structurale de ADN.

Dacă unui orb i se dă un cub Rubik şi acesta face o mişcare pe secundă, ar dura peste 100 de miliarde de ani să refacă, din întâmplare, cubul. Dar dacă orbul primeşte ajutor de forma ***da*** /***nu*** după fiecare mişcare, l-ar face în aproape 100 de mişcări.

Explozia cambriană a indus evoluție accelerată acum peste 500 de milioane de ani.

Ştiința nu poate explica diversificarea rapidă a vieții animalelor multicelulare în peste 20 de milioane de ani, diversificare care duce la apariția majorității încrengăturilor moderne.

Nu numai că este prea complexă viața pentru a evolua întâmplător, dar nici nu este timp pentru evoluție, fără instrucțiuni, fără coordonare inteligentă, fără proiect.

Echilibru

Dacă viteza de expansiune a Universului ar fi fost mai mare, acesta ar fi evoluat prea repede pentru ca materia solidă să se formeze. Dacă ar fi fost mai mică, Universul s-ar fi redus la un punct, repede. În ambele cazuri, nu ar fi fost stele, planete, viață.

Dacă ar fi apărut întâmplător, Universul nu ar fi fost perfect de la început. Ar fi învăţat din propriile greşeli. Înseamnă că Universul fie are conştienţă, fie este creat de o inteligenţă absolută, dincolo de el.

[Laszlo, Ervin, ***Science and the Akashic Field, Inner Traditions/Bear & Company***, Rochester, 2007].

Roger Penrose [8 august 1931], matematician şi fizician englez, a calculat probabilitatea ca un Univers viu să se fi creat din întâmplare. Aceasta este de 1 la $10.^{10^{\wedge}123}$

10 la puterea [1 urmat de 10 la puterea 123 zero-uri], ceea ce este de neconceput pentru mintea umană. [Bladon, Lee, ***The Science of Spirituality/Ştiinţa spiritualităţii***, ***Lulu***, Raleigh, 2010].

La urma urmei, nu avem nevoie de calcule ca să vedem că Universul nu este un produs al coincidenţei. Privind în jur, vedem perfecţiunea vieţii şi a Universului.

Dacă viaţa ar exista doar biologic, de unde vin gândurile, sentimentele, emoţiile? Simpla lor existenţă arată că viaţa este mai mult decât biologie, mai mult decât supravieţuire.

Viaţa nu este o întâmplare. Are un scop. Altfel nu ar fi început şi nu ar continua.

Energie şi materie

$E = mc^2$

Un kg de materie ar produce peste 20 milioane kWh energie, care ar putea alimenta un oraş timp de câţiva ani, sau o maşină, timp de zeci de mii de ani.

Energia şi materia sunt manifestări diferite ale aceleiaşi surse. Aceeaşi substanţă energie-materie, are natură dublă. Se poate manifesta fie ca energie, fie ca materie.

Acelaşi lucru se poate spune despre lumină, care se comportă ca şi corpuscul şi

ca undă.

Nu înseamnă că lumina este când corpuscul, când undă, ci se află în stare intermediară, care poate exprima ambele aspecte simultan.

Este posibil ca particule subatomice de materie să reprezinte unde stabile de energie.

Unde de joasă frecvenţă vibrează încet, şi se comportă ca materia, şi unde de înaltă frecvenţă, vibrează rapid, şi se comportă ca energia.

Putem face legătura cu teoria stringurilor [corzilor], conform căreia totul ar fi format din stringuri/corzi/tuburi minuscule de energie-materie, care vibrează în mai multe dimensiuni.

Creierul nostru percepe 4 dimensiuni: lungime, lăţime, înălţime, timp. În cosmologiile orientale există 7 dimensiuni, cu cea fizică, inferioară. Din celelalte 6, unele sunt compuse din materie subtilă, şi unele sunt energie pură. Fizica modernă începe să descopere ce se ştia în Orient de milenii.

Este greu de imaginat cum ar arăta o dimensiune superioară. Este ca şi cum ar fi mai mare în interior decât în exterior. Ca o casă în care o cameră

este mult mai mare decât toată casa. Această cameră, la rândul ei, are camere şi mai mari, şi aşa mai departe. ***În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri.*** ***[Noul Testament, Ioan, 14:2].***

Antimaterie

Studiindu-se rotaţia stelelor în jurul galaxiilor, s-a arătat că 96% din Univers nu este cunoscut.

Teoretic, stelele din partea exterioară a galaxiei ar trebui să se rotească mai încet decât cele aproape de centru. Forţa centrifugă superioară le-ar propulsa în spaţiu. Totuşi, stelele de pe marginea galaxiei se rotesc la fel de repede ca în centru, ceea ce contrazice legile fizicii.

Masa materiei vizibile în galaxie asigură 4% din câmpul gravitaţional necesar pentru ca o galaxie să nu se împrăştie.

În anii '70, fizicienii şi astronomii au început să caute materia lipsă din Univers. Au numit-o ***dark matter=materie întunecată,*** deşi este invizibilă.

Recent, descoperirea unor sfere imense sub formă de aură energetică, ce cuprind discul galactic, indică prezenţa unei cantităţi uriaşe de energie şi

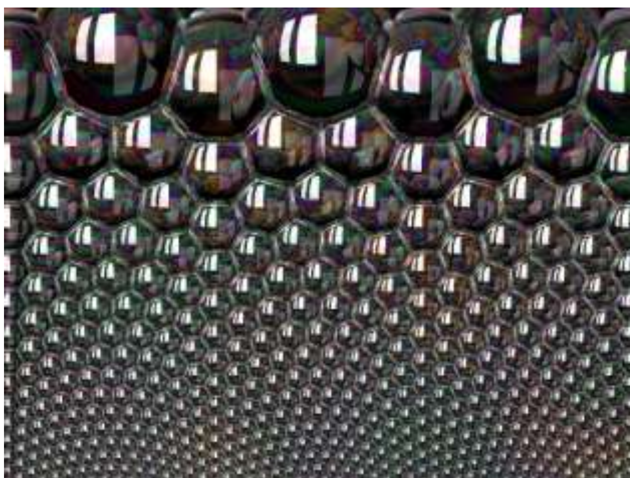
materie, invizibile. [Nu îmi place termenul ***dark*** pentru că sensul ***întunecată*** poate avea conotații care ar conduce pe piste false.]

Sferele sunt în afara nucleului galactic. Energia invizibilă este energie ipotetică, ce pătrunde peste tot în spațiu, şi exercită presiune negativă, ceea ce explică expansiunea accelerată a Universului.

Este un concept relativ nou, conform căruia Universul este compus din aproximativ 4% materie vizibilă, 23% invizibilă şi 73% energie invizibilă.

Efervescență cuantică

...sau spațio-temporală, este un concept în fizica cuantică, propus de fizicianul american John Wheeler [9 iulie, 1911 – 13 aprilie, 2008], în 1955, pentru a descrie combinația microscopică efervescentă de materie-energie. Aşa ar arăta spațio-temporalitatea mărită la 10^{-33} cm [lungimea Planck]. La această scară,

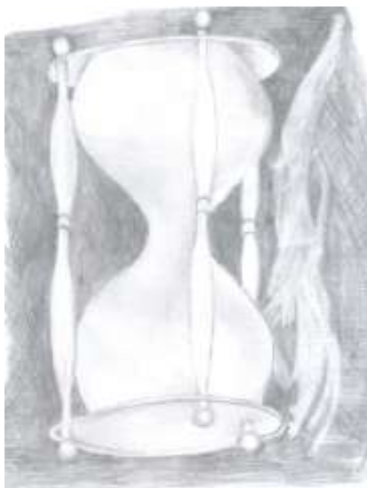

particulele de materie apar ca unde stabile de energie.

Wheeler a sugerat existența unor ***găuri de vierme*** [Nu îmi place cum sună! Le voi spune ***canale de comunicare interdimensională*** CCI].

Aceste CCI ar avea 10^{-33} cm, şi locaţia lor este această substanţă cuantică, ce permite propagarea luminii şi trecerea timpului.

Clepsidra, în limba engleză ***hourglass*** [oră-sticlă], permite propagarea luminii şi trecerea timpului.

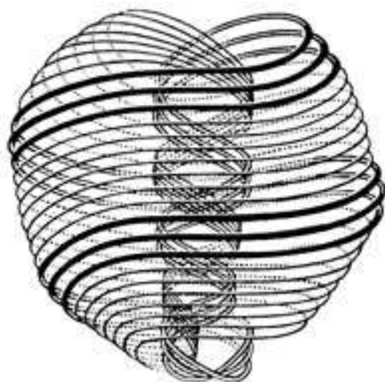

Aceeaşi structură primordială. ***Precum în Cer, aşa şi pe Pământ***. Sus şi jos, sunt la fel; la mijloc, un CCI.

Substanţa cuantică este sursa energiei punctului zero. Să îi spunem ZPE [***Zero Point Energy***].

Un cm cub de vid conţine energie suficientă pentru a fierbe toate oceanele lumii.

Dacă am putea descrie un model microscopic de undă stabilă, care apare ca particulă, şi are încorporat un vortex, am avea o teorie care ar uni toate variantele actuale în fizica modernă.

Această imagine pare a îndeplini aceste criterii. Este un desen al unei particule subatomice reprodus din ***Occult Chemistry/Chimie ocultă***, scrisă de Charles Leadbeater şi Annie Besant, publicată în 1895. Leadbeater şi Besant explică faptul că fiecare particulă subatomică este compusă din zece bucle prin care circulă energie din dimensiuni superioare.

Conexiuni

Universul, ***se crede*** că a apărut dintr-o singularitate [un singur punct], care s-a extins. Deci tot ceea ce există, este în legătură cu acel punct. Înseamnă că dacă eu ud o floare în grădiniţa mea, acţiunea poate avea efect pe Jupiter. ***Niciun om nu e un ostrov stingher...***

Universul nu se extinde în spaţiu; mai degrabă spaţiul în sine este în expansiune, cu stele şi galaxii.

O analogie simplă este un balon, care reprezintă spaţiu-timp, cu puncte desenate pe el, pentru a reprezenta galaxii. Când balonul este umflat, punctele se îndepărtează. Aşa cum se îndepărtează porii de pe abdomen în timpul sarcinii. Dacă o femeie însărcinată şi-ar picta burtica, ar observa cum se îndepărtează galaxiile.

Deci Big Bang nu a fost materie explodând, pentru a umple un spaţiu gol - a fost materie, energie şi spaţiu, extinzându-se împreună, într-un gol nesfârşit. Dar de unde provine materia? Teoria relativității afirmă că materia nu poate fi creată, nici distrusă, aşa că trebuie să se fi transformat din energie. Dar de unde provine energia? Ea trebuie să fi existat dintotdeauna, şi a fost doar reactivată de Big Bang. Textele religioase antice orientale afirmă că Universul trece prin cicluri ***inspiraţie/expiraţie*** ale zeilor lor.

În general, la o explozie se produce o expansiune inițială, urmată de o încetinire treptată. În cazul Universului, extinderea se accelerează, 14 miliarde de ani după Big Bang! Motivul pentru accelerație pare a fi o creştere a cantității de energie invizibilă, cu efect de vid, care duce la o expansiune tot mai rapidă. Acest influx de energie, dintr-o sursă superioară, nu este explozie tipică. Deci Big Bang pare să fie controlat din exterior.

Dacă presupunem că energia invizibilă există în dimensiuni superioare, a existat o infuzie de energie spre dimensiunea fizică [expirație], şi în viitor, aceasta va reveni la dimensiunile superioare, şi Universul se va contracta [inspiraţie].

Dincolo de Univers

Ce a existat înainte de Univers? Oamenii de ştiinţă cred că Universul există în Metavers. Metaversul este vid absolut, atemporal, nemanifestat, non-existenţă, eternitate, zero.

Dacă am schiţa o ierarhie spaţială, am avea:

- locaţia noastră în spaţiu-timp
- acest Univers [Cosmos]
- Multivers
- Metavers
- Xenovers- locaţia unor entităţi necunoscute
- Omnivers

Universul este o structură spaţio-temporală cu un număr de dimensiuni, guvernată de legi ale fizicii.

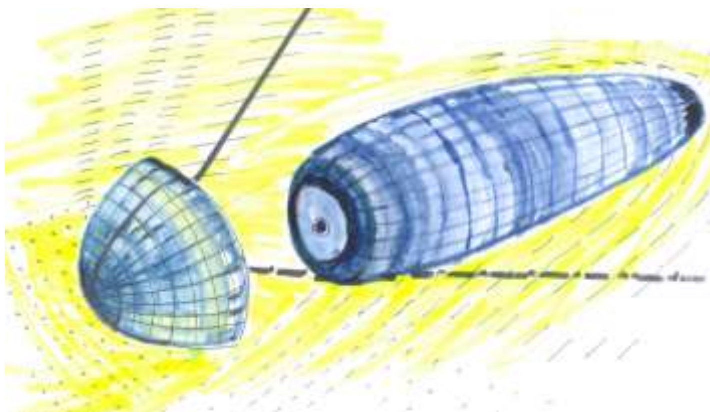
Multiversul reprezintă mulţimea Universurilor paralele. Acest fenomen, al Universurilor paralele, ar sugera existenţa aceluiaşi eu suprem, în

perioade diferite, simultan, în corpuri diferite, iar un călător în timp s-ar putea întâlni, simultan, cu toate entitățile. Ca și când un fluturaș i-ar „saluta" pe toți din carusel.

Să zicem că sunt un călător în timp, și în aceeași zi merg în anii '90, unde îmi întâlnesc o bunică, după care merg în anii 1700, unde întâlnesc o persoană care îi seamănă bunicii. Adică eul ei suprem s-a materializat în două corpuri diferite, dar eu am identificat-o, după un indiciu, să zicem, o aluniță. Ar fi amuzant să putem face asta...Eul suprem ar fi echivalent cu vârful caruselului.

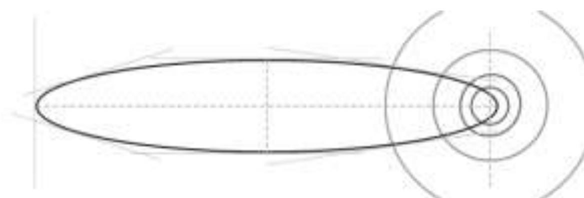

Omniversul este tot ceea ce există în spațiu, mulțimea Universurilor.

Universul provine dintr-un punct care conține potențialul său infinit.

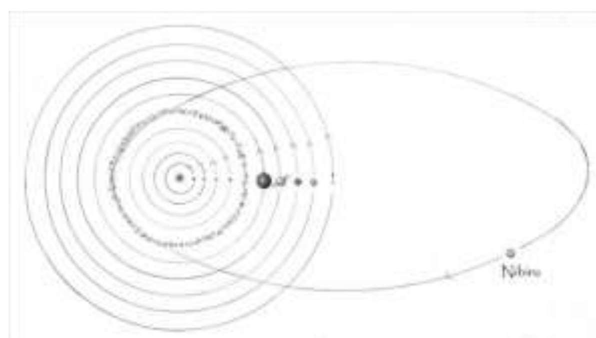

Uitându-mă la imaginea animată a unui tahion, pe ***Wikipedia***, după ce am văzut imaginea de mai jos, am avut sentimentul cald al unui moment magic: al unei naşteri, al trecerii dintr-o lume în alta. Al unei desprinderi dintr-o îmbrățişare.

Asemănarea de formă a imaginilor şi imaginea traiectoriei unei comete,

m-au determinat să caut informații despre Nibiru.

În limba akkadiană, o limbă afro-asiatică dispărută în anul 100 d.Hr., care a fost vorbită în Mesopotamia, are sensul de ***traversare, tranziție, punct de***

maxim al traiectoriei anuale a soarelui, de exemplu în momentul solstițiului de vară.

[Caplice, Richard, ***Introduction to Akkadian/Introducere în akkadiană***, ***Biblical Institute Press***, Roma, 1980]

Pe de altă parte, Rudolf Steiner şi Edgar Cayce sugerează următoarele.

Sistemul Solar era la început un glob de substanță strălucitoare, gazoasă. Aici era viață; forme de viață care devin oameni. Aceste entități nu au forme fizice, ci o subtilă formă spirituală. Conştiența lor se poate compara cu transa profundă.

Soarele primordial a ***expulzat*** două entități, care au devenit Uranus şi Saturn. Au rămas fluide dinamice şi forme de viață evoluate, de la transa profundă, la somn fără vise. În această perioadă, corpul energetic era în curs de dezvoltare.

O nouă masă de substanță a fost ***expulzată***, care devine Soarele nostru. Alte planete se formează: Jupiter, Marte, Mercur şi Venus. Aveam Soare şi planete, şi o masă de gaze şi lichide dense, care devin Pământ şi Lună. Sub lumina Soarelui, gazele se separau de fluide.

Sună teribil de similar cu:

Dumnezeu a zis: Să fie lumină! Şi a fost lumină.

Să fie o întindere între ape, şi ea să despartă apele de ape.[Noul Testament, Geneza].

În noua lume erau forme de viață: pre-umane, animale, vegetale. În această perioadă se forma corpul astral.

Substanța primordială a ***expulzat*** Luna, şi s-a format Pământul. Pământul a devenit fizic, cu gaze, lichide şi materie solidă. Corpul fizic al omului a fost format. Existau animale, plante, pietre, cristale şi materie

solidă. Ego-ul era în curs de dezvoltare. Asta se întâmpla acum aproximativ 4 miliarde de ani. Ego-ul este personalitatea fiecăruia, în existenţa actuală.

În concluzie, Nibiru şi Tiamat, două planete despre care ***se spune că,*** în coliziune, au format Pământul, ***s-ar putea*** să fie o cometă şi un stadiu primordial al Pământului.

Tiamat provine din akkadianul ***ti'amtum=tâmtu=mare/apă*** [Burkert, Walter, ***The Orientalizing Revolution: Near Eastern Influences on Greek Culture in the Early Archaic Age-Revoluţia Orientului: Influenţe cvasiorientale asupra culturii elene în preistorie,*** 1993].

Tiamat poate deriva din sumeriană, ***ti=viaţă, şi ama=mamă.*** [Palmer, Abram Smythe. ***Babylonian influence on the Bible and popular beliefs : Těhôm and Tiâmat, Hades and Satan: a comparative study of Genesis/Influenţa babiloniană asupra Bibliei şi credinţe populare: Těhôm şi Tiâmat, Hades şi Satan: studiu comparativ al Genezei,*** Londra, 1897].

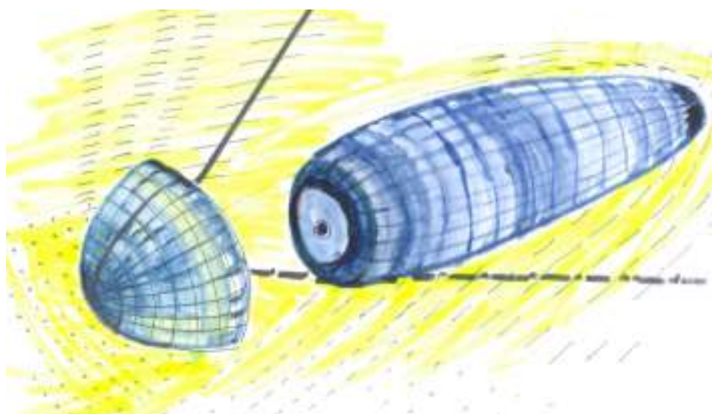
Cuvântul ***Tiamat*** mai este asociat cu ideea de ***sare*** şi ***foc [dragon]***.

Iar Nibiru sugerează ***tranziţie.*** Cercetători de la NASA au studiat pulbere provenind de la prima cometă identificată şi au datat-o: aproximativ 4 miliarde de ani; la formarea Sistemului Solar. Trecerea acestei comete poate fi momentul ***Nibiru***, momentul unei transformări.

Apă sărată şi foc, îmi amintesc de ***Vulcanii Noroioşi-Berca*** din

Buzău, nu departe de ***Sărata-Monteoru***. Un peisaj de început de lume...

Imaginea tahionului îmi aminteşte de separarea Pământului şi Lunii.

Universul şi Pământul s-au născut în mod similar. După ce două entităţi s-au separat, au evoluat individual.

Poate nu întâmplător ***gravitaţia şi graviditatea***, pe lângă un radical comun, au în comun şi ideea de greutate.

Gravitaţia şi magnetismul

Unii fizicieni au sugerat că forţa gravitaţională este mai slabă decât celelalte forţe, deoarece se pierde în dimensiuni ascunse, astfel încât noi simţim doar o parte din intensitatea ei. ***Poate*** că este invers: gravitaţia

provine dintr-o dimensiune superioară, intrând în realitatea noastră. Dacă ar avea originea în dimensiunea noastră, s-ar detecta gravitoni, care sunt pentru noi ipotetici.

Ştiinţa se află în imposibilitatea de a explica fenomene non-fizice, cum ar fi câmpurile magnetice, în termeni fizici. Câmpurile magnetice nu se bazează pe particule fizice; ca şi gravitaţia, ele exercită o forţă, chiar şi în vid [unde nu sunt particule fizice], astfel încât oamenii de ştiinţă au sugerat particule imaginare, ca fotonii virtuali pentru a explica fenomenul. Ca şi în cazul gravitaţiei, probabil forţele magnetice provin din dimensiuni superioare, şi numai efectele lor pot fi resimţite în dimensiunea fizică. Dimensiunile superioare sunt singura modalitate logică de a explica fenomenele non-fizice.

Gaura Neagră

Fizicianul Paul Wesson şi echipa sa de la Universitatea din Waterloo, Canada, afirmă că Universul evoluează în interiorul unei găuri negre uriaşe. În modelul lui Wesson, energie din dimensiuni superioare se transferă în dimensiuni inferioare, unde formează materia din Universul nostru.

Modelul Wesson, de asemenea, presupune că Universul s-ar extinde, înainte de a deveni o singularitate, în concordanţă cu convingerea hindusă bazată pe ***inspiraţie/expiraţie***. Wesson are în vedere ideea Universului în

care dimensiunile sunt asemenea păpuşilor ruseşti Matrioș ka.

Medicină şi spiritualitate

Există dovezi clinice care demonstrează eficacitatea tratamentelor alternative, cum ar fi acupunctura şi energoterapia. Mai mulţi medici acceptă că fiinţele umane au un corp de energie subtilă în interiorul corpului fizic.

Chiar şi aşa, sufletul încă nu are loc în teoriile oamenilor de ştiinţă, medici sau cadre universitare, deoarece este imaterial, nu are substanţă, prin urmare, nu poate fi studiat sau demonstrat. Dar acest lucru nu i-a oprit pe unii medici să cerceteze stările superioare de conştienţă şi lumea sufletului.

Experiențe dincolo de pragul morții [DPM]

Doctorul Sam Parnia desfăşoară activități de cercetare DPM în Southampton, Anglia. În cartea sa ***What Happens When We Die?/Ce se întâmplă când murim?*** el descrie dovezi care sugerează subzistența conştienței după ce creierul a încetat să funcționeze, iar pacientul este în moarte clinică. El şi colegii săi au investigat peste 3500 de pacienți cu amintiri lucide din perioada de moarte clinică. Mulți au fost copleşiți de pace şi bucurie. Unii au văzut o lumină strălucitoare şi au observat că timpul a trecut mai rapid, iar unii au văzut îngeri, sfinți sau creaturi mitice. Un pacient a fost un băiețel de 2 ½ ani care a spus: ***Când mori vezi o lumină strălucitoare şi eşti conectat la un cordon***. Dr. Parnia a speculat că omul are conştiență independent de creier, acesta fiind doar un mecanism de manifestare a gândurilor, la fel cum un televizor transpune unde radio în imagini şi sunete. [Parnia, Sam, ***What Happens When We Die?, Hay House***, New York, 2006]

Dr. Raymond Moody, autorul cărții ***Life after Life/Viață după viață***, este, probabil, cel mai popular cercetător al experiențelor DPM, investigând mii de cazuri. O femeie în vârstă, care fusese oarbă din copilărie, în timpul morții clinice şi-a recăpătat vederea, şi a descris cu acuratețe instrumentele şi tehnicile utilizate pentru a i se resuscita corpul. După ce şi-a revenit, i-a spus medicului cine a intrat şi cine a ieşit din salon, ce au spus ei, ce haine purtau, ce au făcut, totul fiind adevărat. [Moody, Raymond, ***Life after Life, Bantam***, New York, 1979].

Aproape de moarte, experienţele pot fi împărţite în două categorii: pozitive şi negative. În ***Beyond Death's Door/Dincolo de pragul morţii,*** cardiologul Maurice Rawlings raportează experienţe care implică scenarii neplăcute, imagini groteşti şi forme animale, oameni plângând, suferinţă. Pentru că el a fost prezent lângă pacienţi, a înregistrat rapoarte autentice. Astfel, Rawlings afirmă că cel puţin jumătate din experienţele DPM încep chinuitor, ca apoi să devină luminoase, dar omul de obicei îşi aminteşte doar aspectul plăcut, la revenire. Această teorie presupune că lumea de dincolo este împărţită în lumi inferioare şi lumi superioare, iar sufletul se înalţă prin ele.

O experienţă DPM, pozitivă, începe cu senzaţia de extracorporalitate, urmată de o senzaţie de călătorie printr-un tunel, spre o lumină foarte puternică. La capătul tunelului, apar cei dragi decedaţi, sau fiinţe de lumină. Una dintre aceste fiinţe de lumină poate apărea ca o figură religioasă, un înger păzitor. Aceasta induce o recenzie instantanee a vieţii, cu lux de amănunte. Apoi se ajunge la o limită de care nu se poate trece. În acel moment, omul alege dacă revine pe Pământ sau progresează în viaţa de după moarte, sau i se spune ceva de genul: ***Misiunea ta nu este finalizată,*** sau ***Nu este timpul să mori.***

Tunelul întunecat spre lumină este un CCI. Numai aşa-zişii ***oameni răi*** pot vedea evenimente din tărâmuri întunecate, deoarece aceştia au vibraţii joase, negative. Cei ***buni*** nu văd niciun detaliu, doar un tunel întunecat. De asemenea, un copil nu descrie nimic înfricoşător într-o experienţă DPM. [Rawlings, Maurice, ***Beyond the Death's Door, Bantam***, New York, 1991]

Comunicare cu Lumea Cealaltă

Psihoterapeutul Allan Botkin, co-autor al cărţii ***Induced After-Death Communication/Comunicare asistată cu lumea invizibilă***, a dezvoltat o tehnică prin care induce contactul între vii şi morţi, pentru a alina durerea despărţirii. Tehnica se bazează pe frecvenţa de mişcare a globilor oculari, care, controlată, induce o stare modificată de conştienţă. Această stare este similară stării de vis [care este de obicei însoţită de mişcări involuntare rapide ale ochilor], când pacientul este mai sensibil la stimuli non-fizici. Pacienţii sunt instruiţi să se gândească la persoana iubită decedată, aşa cum şi-ar imagina-o în momentul transei, pentru a evita inducerea unei amintiri. Li se recomandă, de asemenea, să nu creeze scenarii, doar să fie receptivi la ceea ce se întâmplă. Botkin a lucrat cu mii de pacienţi, cu o rată de succes de 98%. La un studiu, 94% din pacienţi cred că au trăit un contact spiritual, chiar dacă doar 8% au crezut iniţial că este posibil.

[Botkin Allan, Hogan, Craig, Moody Raymond, ***Induced After-Death Communication, Hampton Roads Publishing***, Newburyport, 2005].

Regresie temporală

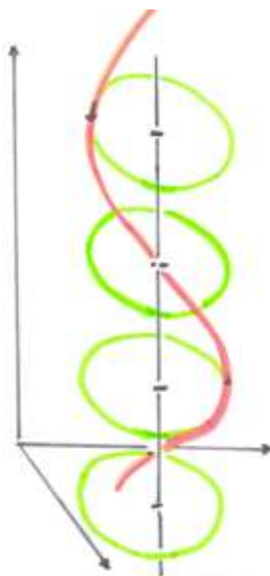
Dr. Brian Weiss, autor al cărții ***Same Soul, Many Bodies/Acelaşi suflet, multe trupuri***, foloseşte hipnoza pentru regresii în alte vieți.

Ideea este că sufletul se materializează în mai multe trupuri. Încerc să îmi explic acest fenomen, pornind de la ce spune copilaşul resuscitat, şi anume că suntem legați cu un fir/cordon, probabil de un punct fix, ca la carusel.

Materializarea mi-o imaginez ca pe un joc al unui pendul. Punctul fix al pendulului se află în locația tainică a sursei.

Omul se materializează, dar rămâne în permanență conectat la sursă, pendulând prin substanța spațio-temporală, în trecut, prezent şi viitor, care, în funcție de observator, se suprapun. Încerc să argumentez această afirmație.

timp

spațiu

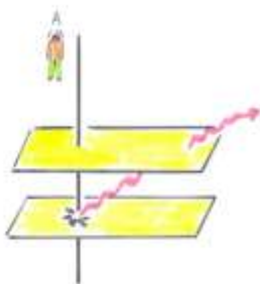
În imaginea anterioară este reprezentată noțiunea de spațiu-timp.

Unele din cele mai interesante entități din teoria relativității sunt tahionii, particule ipotetice care se deplasează mai repede decât lumina. Ele se disting de bradioni, care se deplasează cu viteză mai mică decât viteza luminii. În timp ce bradionii sunt familiari şi includ protoni, electroni şi neutroni, tahionii nu au fost niciodată observați.

Bradioni	Tahioni
Se deplasează cu viteză subluminică	Se deplasează cu viteză supraluminică
Materie obişnuită	Materie exotică [neidentificată]
Adaugă energie şi moment şi sunt accelerați	Adaugă energie şi moment şi sunt încetiniți
c este limita superioară a vitezei lor c-viteza luminii	***c*** este limita inferioară a vitezei lor

Tahionii au o proprietate curioasă: pentru unii observatori, ei călătoresc înapoi în timp. Imaginile următoare arată un tahion creat, propagându-se în spațiu, şi modul în care trei observatori percep acelaşi tahion.

timp ***mai târziu***

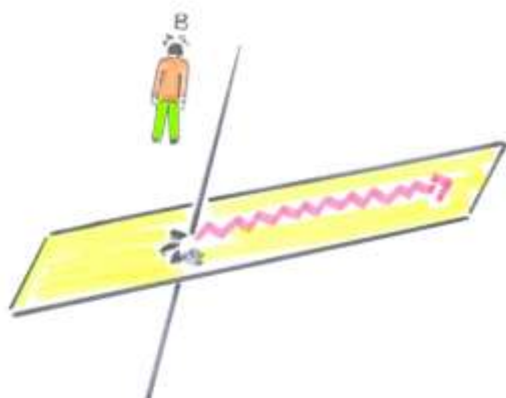
spațiu/ acum

Observatorul A îl percepe avansând în timp, de la crearea sa, în momentul ***acum***. Se propagă de la ***acum***, spre ***mai târziu***, dar ne aflăm într-un spaţiu al simultaneităţii, fapt redat de cele două plane paralele. Ca şi cum observatorul ar fi urcat pe un carusel.

Observatorul B se mişcă în direcţia de propagare a tahionului. El percepe tahionul într-un spaţiu al simultaneităţii, ***acum,*** care conţine evenimentul creaţiei tahionului. Într-adevăr, spaţiul ***acum*** conţine toate evenimentele din istoria tahionului. Deci, tahionul există doar ***acum*** pentru observatorul B. Adică pentru B, tahionul are viteză infinită - acesta parcurge o distanţă în cel mai scurt timp - şi a dispărut spre infinit în aceeaşi clipă, ***acum***. Observatorul ar fi un fluturaş care zboară pe lângă un carusel.

timp ***acum***

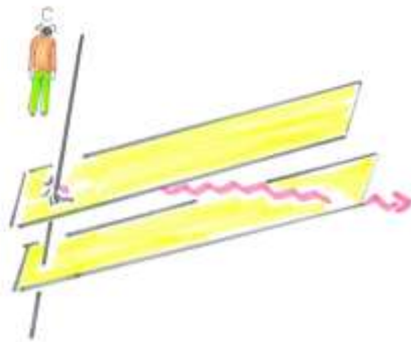

spaţiu

În final, observatorul C, care se mişcă mai repede, în aceeaşi direcţie, percepe tahionul călătorind în trecut. Acesta este creat în spaţiul ***acum*** al simultaneităţii şi se propagă spre ***mai devreme***. Ajunge înainte de a fi fost creat; înseamnă că a călătorit înapoi în timp.

timp ***mai devreme***

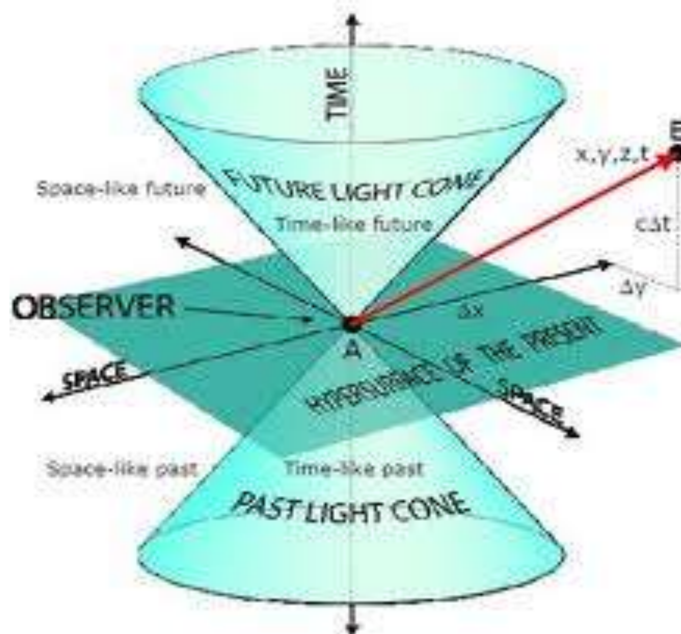

spațiu

Principiul relativității ne asigură că rapoartele tuturor observatorilor sunt corecte.

Resursă: John Norton, Universitatea Pittsburgh, Cursul ***Einstein for Everyone/Einstein accesibil oricui***

Future-viitor

Light-lumină

Cone-con

Space-like-spaţial

Time-like-temporal

Past-trecut

Present-prezent

Hyperspace-hiperspaţiu

Oare nu este exact aceeaşi idee, exprimată liric?

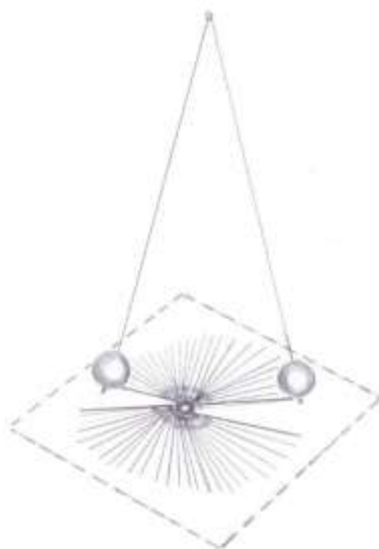
Viitorul şi trecutul
Sunt a filei două feţe,
Vede-n capăt începutul
Cine ştie să le-nveţe;
Tot ce-a fost ori o să fie
În prezent le-avem pe toate,
Dar de-a lor zădărnicie
Te întreabă şi socoate.

Mihai Eminescu-Glossă

Oare nu este exact aceeaşi idee, exprimată plastic?

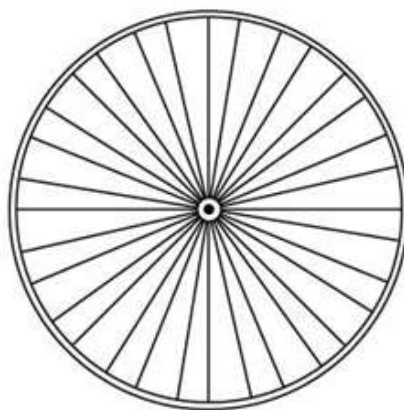

Pendulul lui Foucault şi o structură familiară

Privit de sus, pendulul poate fi reprezentat printr-o imagine asemănătoare cu o roată de bicicletă.

În centru se află esența supremă a fiecăruia dintre noi, de care nu ne

despărțim niciodată, şi la care ne întoarcem mereu.

Spițele pot fi canale de comunicare, iar punctul lor de intersecție cu roata, reprezintă viața propriu-zisă, la un moment dat.

Janta se poate asocia cu linia timpului, care, pentru observatorul din punctul zero

De foarte sus /Din polul plus/De unde glodul/Pământurilor n-a ajuns [Ion Barbu-Oul dogmatic], poate fi roata timpului_

[Durata-înscrie-în noi o roată]. [Ion Barbu-Oul dogmatic]

Roata Vieții-Dazu, China, secolul 7 d.Hr.

Weiss utilizează tehnica de regresie temporală terapeutic, pentru a găsi cauzele traumelor emoționale din viața actuală, ajutând eul suprem să transpună persoana în cauză, în viața din care provin problemele. Acest demers este de multe ori suficient pentru eliberare emoțională imediată, sau sugerează ce trebuie făcut pentru a remedia problema.

Am avut curiozitatea să experimentez o regresie temporală. Voi face rezumatul unei ședințe.

Terapeutul spune că trebuie să fii relaxat, ceea ce îți induce pe toată durata ședinței, cu voce plăcută și un fond muzical instrumental, ambiental.

Mi-a spus să am încredere în primele imagini pe care le percep, să nu încerc să controlez nimic din ceea ce percep, să nu exprim mental nicio părere.

Am discutat despre simţul meu dominant. Cele cinci simţuri ale mele: văz, auz, gust, miros, pipăit nu au nimic special, în schimb percep emoţii. Aş putea spune chiar că absorb emoţii negative, după care, nu ştiu de unde îmi provine starea de disconfort.

Am făcut exerciţii de vizualizare a unui obiect, încercând, după ce închid ochii, să reţin cât mai multe detalii: culori, forme, temperatură, textură. A fost un exerciţiu de activare a simţurilor.

Mi s-a spus că transa hipnotică este o stare de semi-conştienţă. În caz de nevoie, poţi să ieşi din transă.

M-am aşezat confortabil, fără pantofi, acoperită cu o pătură. Mi s-a spus că în timpul transei, scade temperatura corpului.

Apoi m-am concentrat asupra vocii terapeutului, care mi-a indus un ritm al respiraţiei, sugerându-mi să îmi relaxez pe rând: picioarele, abdomenul, spatele, umerii, gâtul, muşchii faciali, mâinile, fiecare deget, fiecare fibră, fiecare celulă, fiecare atom.

Mi s-a spus să aleg o culoare protectoare. Nu am fost hotărâtă. Am oscilat între roz, albastru şi violet, încât nu am reuşit să îmi umplu corpul cu nicio lumină colorată, care trebuia să îmi învăluie corpul cu energie pozitivă şi să înlăture orice disconfort. M-am oprit, totuşi, la albastru.

Apoi am fost invitată să cobor, pe rând, 4 scări a câte 20 de trepte, tot mai adânc.

Deşi nu eram încălţată, problema mea era că dacă am de coborât o scară, cum de regulă port tocuri, trebuie să fiu atentă la coborâre. Deci nicio şansă să mă desprind de realitate...

Nu vreau să parodiez o astfel de terapie. Descriu o experiență. Problema nu a fost terapeutul, ci eu, pentru că nu m-am detaşat de cotidian. Am un respect deosebit pentru cei care pot trăi stări speciale!

Inițial, trebuia să îmi imaginez o pajişte, apoi o mare, după aceea o altă mare, stranie, cu cer auriu, şi în final, din nou o mare obişnuită, cu pescăruşi, nisip cald, apă plăcută, cer senin, scoici. Mi le-am imaginat, dar vag.

Lângă ultima mare se află o clădire

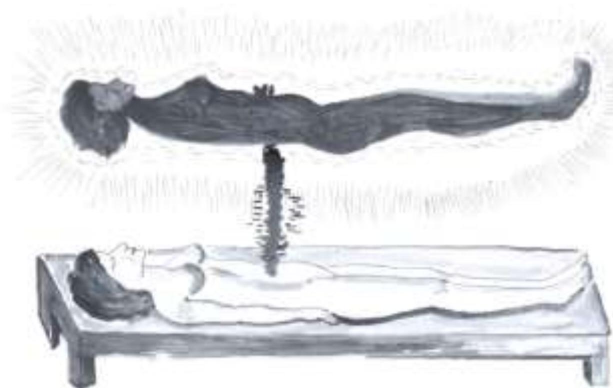

rotundă, biblioteca tuturor vieților.

Am dedus că am coborât, sau ar fi trebuit să cobor în corpul

energetic,

 astral,

mental   şi al destinului, acesta din urmă deţinând biblioteca. Corpul destinului este acel corp subtil care înregistrează faptele noastre, respectând legea cauzei şi efectului; „culegi ce ai semănat."

Am fost dezamăgită, pentru că nu am reuşit să regresez nicăieri, drept pentru care am solicitat, în format electronic, o şedinţă, în ideea că poate reuşesc vreodată să călătoresc în timp.

Încă nu am reuşit. Singura dată când mi s-a întâmplat ceva mai neobişnuit, a fost într-o stare de semi-veghe, în patul etajat al copilului meu.

Am avut senzația că plutesc, şi de teamă să nu „mă lovesc" de patul de sus, m-am trezit de-a binelea.

În schimb, recent, am avut un vis, cu o noapte înainte de a vizita Vulcanii Noroioşi, la Berca-Buzău.

Am văzut, de undeva, de sus, un cerc împărțit în 12 sectoare. Am

putut citi pe rând, în fiecare: ***Tuatha Dé Danann-Tara, Avalon, Dacia, Stonehenge-Friar's Heel-Broceliande, Ungaria, Grecia, Portugalia, Franța, Elveția, Rusia, SUA, România***.

Apoi, cercul a început să se rotească, asemenea unui titirez, şi s-a transformat într-un vârtej care m-a dus într-o sală de cinema. Eram surprinsă că nu îmi era teamă. Eram calmă.

Pe ecran, a început un film cu 12 episoade, în care eu eram personaj principal.

În Tara, Irlanda, mă chema Aideen, eram prințesă şi am fost mult timp despărțită de cel pe care îl iubeam, din cauza vrăjilor unei femei, care m-a transformat în fluture albastru. Ținutul era condus de un fel de divinități, ***Tuatha Dé Danann.***

Citisem povestea celtică ***The Quest for Aideen/ În căutarea lui Aideen***...

Legătura dintre Tara şi ***Tuatha Dé Danann*** este din perioada pre-celtică. M-a atras mereu monumentul de la Newgrange, despre care se spune ca are 5000 de ani.

În zilele dinainte şi după solstiţiul de iarnă, din 17 în 23 decembrie, la răsăritul Soarelui, lumina pătrunde prin acoperişul monumentului şi luminează incinta, în alte condiţii cufundată în întuneric. Fenomenul durează cam 17 minute, şi nu se mai repetă în alt moment al anului.

Aceasta este o structură reprezentativă de pe pereţii monumentului.

Încerc să găsesc analogii cu realitatea.

Primul nostru univers este casa părintească. Suntem fascinaţi de cozonacii bunicii, de sărbători.

De pe un platoul în care se află cozonac cu stafide, rahat, nucă şi mac,

de exemplu, invitaţii preferă nuca sau macul. Pentru că felia are mai multă umplutură, sau pentru traiectoria spirală a acesteia.

În copilărie, eram fascinată de spirale, inițial gastronomice. Aveam colecție de acadele și napolitane,

în formă de spirală.

Apoi, în grădină, am descoperit melcii. Am învățat cântecelul

Melc, melc codobelc

Scoate coarne boureşti

Şi te du la baltă,

Şi bea apă caldă,

Şi te du la Dunăre,

Şi bea apă tulbure,

Şi te suie pe-un buştean,

Şi mănâncă leuştean.

Prietenele maghiare mă învățaseră versiunea în limba lor, care mi s-a părut mai categorică. Mi se părea că

melcii se lăsau mai repede invocați la sonorități fino-ugrice.

Csiga biga buly ki, [cigo bigo bui ki] – Ieşi melc codobelc,

A szarvadat dugd ki ! [o sorvodot dugd ki] – Scoate cornițele!

Ha nem dugod meg bánnod ,[ho nem dugod meg banod] – Nu le scoți, vei regreta,

Nem leszek jo baratod. [nem lesek io boratod] – Şi pierzi prietenia mea.

Cât de autoritar îmi sună acum…În paranteză am scris o pronunție aproximativă.

Dar asociasem sunetul cu spirala, cu schimbarea, trecerea dintr-o stare în alta. În cazul acesta, ieşirea melcului din căsuța lui.

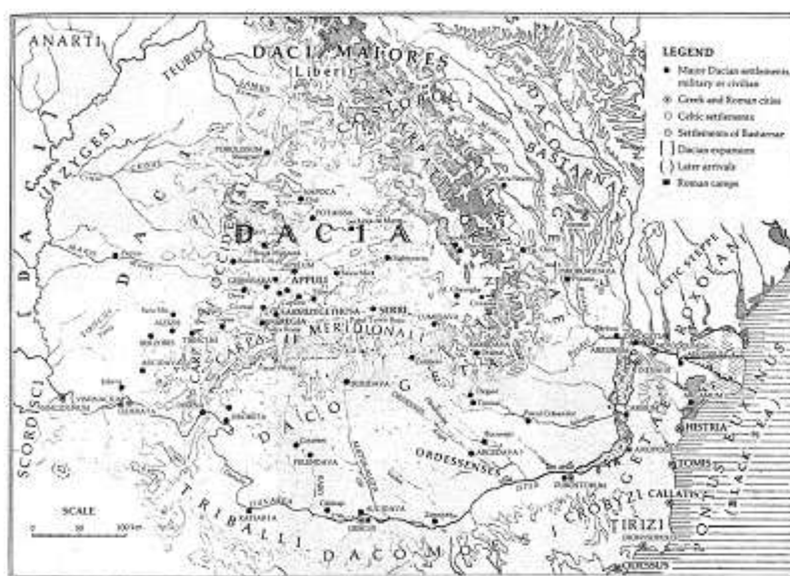
Am început să văd spirale peste tot: în floarea-soarelui, trandafiri, varză, conuri de pin pe care le culegeam din parc.

De Paşti primeam ouă încondeiate, cu desene în formă de spirale. Devenisem pasionată de ouă de cucuvea, pe

care le culegeam din turla bisericii din faţa casei. Aveam trecere la biserică, pentru că ai mei erau prieteni cu Piţi Baci [Pici Bácsi], clopotarul.

Era o biserică reformată. Zilnic, la 12.00, Piţi Baci urca să tragă clopotele. De multe ori, îl urmam, şi ieşeam fericită cu noi exponate pentru colecţia mea. Din păcate, colecţia mea de ouă de cucuvea, a rezistat până când mama a simţit un miros suspect în partea de jos a dulapului meu cu jocuri…

Revenind la vis, în Avalon eram una din preotesele Marii Zeiţe.

În Dacia,

am reţinut o bisericuţă dintr-un sat uitat de lume, în care mă aflam în faţa unui altar, urmând să mă căsătoresc cu un personaj brunet, cu ochi de culoare închisă. Ba chiar îmi răsunau în minte clişeele ***„Se logodeşte robul lui Dumnezeu...cu roaba lui Dumnezeu..., în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin” şi „Se căsătoreşte robul lui Dumnezeu... cu roaba lui Dumnezeu..., în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin”***, fără a reţine însă vreun nume, după ce m-am trezit. Vedeam

imaginea pe ecran, fără sonor. Acesta era asigurat de creierul meu. În caz contrar, trebuia să „aud” cuvinte în limba dacă...

În Franţa,

Bretagne, în pădurea Broceliande, mă ocupam de ierburi, împreună cu o ...elevă de-a mea, care a făcut un atestat la limba franceză despre tratamente alternative pe bază de plante. Locuiam în apropierea mormântului lui Merlin, şi lucram cu druizi.

Mă chema Sylvie. Acum îmi place mult numele Silvia. Pe una din bunicile mele a chemat-o Silvia. Nu am cunoscut-o. Cei care au cunoscut-o spuneau că semăn cu ea.

Am avut o elevă, Silvia. Avea un cont pe site-ul ***Clopoţel, Lady of the Lake.*** Acum locuieşte în Anglia. Îmi făcea plăcere să lucrez cu ea.

În clasa a 12-a am vrut să mă înscriu la facultatea de silvicultură, dar nu se potrivea cu fizicul meu, aşa că am renunţat.

Încă nu am şi o fetiţă. Dacă voi avea, o va chema, cu siguranţă, Silvia.

Din Bretagne, mergeam în pelerinaj la Stonehenge. Acolo aveam locaţia preferată, ***Friar's Heel.*** ***Friar***, în engleză înseamnă ***abate***. Dacă anagramez patru litere din ***F-R-I-A-R*** obţin ***F-A-R-I***, ce mă duce cu gândul la ***Abatele Faria,*** cunoscut din ***Contele de Monte Cristo.***

<u>Alexandre Dumas tatăl [24 iulie 1802 - 5 decembrie 1870],</u> dar Abatele Faria [30 mai 1746 - 20 septembrie 1819] a fost călugăr catolic de culoare, unul din fondatorii hipnotismului.

Pădurea Broceliande este în Bretagne, Paimpont, în Franța, dar unii oameni de știință susțin că ar fi, ca și Avalonul o locație legendară. Acolo este ***<u>amenajat</u>*** un mormânt, despre care se spune că este al lui Merlin, și este și o fântână, numită ***<u>Fântâna Tinereții</u>***.

De câte ori le vorbesc elevilor despre Bretagne, sunt emoționată, iar cuvântul ***<u>PILGRIM/PELERIN</u>*** îmi induce nostalgia unor alte lumi.

Copilul meu, în vârstă de 11 ani, joacă ***World of Warcraft***. A menționat numele ***Freya***, şi a spus că este druidă. A adăugat „ca tine, cu plante, cu animale...”

Ulterior am citit legende nordice. Zeița dragostei, în mitologia nordică se numeşte ***Freya*** şi are, pe lângă alte animale şi ciudățenii, două pisici.

Îmi place când îmi povesteşte copilul meu despre

Well of Eternity [Fântâna Eternității] din ***World of Warcraft.***

În vis, mă ocupam de vindecare pe bază de plante şi Reiki. Îmi foloseam energia mâinilor, aveam un pendul, cristale, Tarot, şi eram adept

Wicca, un mod de viață bazat pe armonie între elementele naturii ***[air-aer,***

water-apă, earth-pământ, fire-foc].

De mică am fost fascinată de aceste aspecte. Abia recent mi-am dat seama de ce nu este indicat să se risipească energie încercând să se afle viitorul.

Am cumpărat recent un pendul din cristal, a cărui autenticitate este discutabilă. Mândră de achiziția mea, citind despre cum se curăță chakrele cu pendulul, am experimentat pe toată familia. Nu ştiu ei cum s-au simțit, dar eu m-am simțit epuizată de câteva ori. Ba chiar am leşinat într-un taxi, având pendulul la mine. Ceea ce m-a determinat să îl „redau naturii", cum mi-a sugerat cineva în care am încredere, a fost faptul că s-a îmbolnăvit pisica mea. Pe care, evident, am testat jucăria...

À propos de vindecarea pe bază de plante, am o colecție de reviste ***Leacuri şi terapii,*** şi sunt tentată să apelez la produse naturiste, când mă confrunt cu probleme de sănătate.

În legătură cu energia mâinilor, am avut mici „succese", cu papagalul meu, Verdi, pe care îl prinsese o fetiță în uşă. I-am rugat pe curioşi să iasă din cameră, l-am „drăgălăşit" cum stătea pe rama unui tablou, şi şi-a revenit.

La fel procedez cu cei doi câini, când au probleme care îmi atrag atenția. Îmi „plimb” palmele deasupra blăniței lor până când observ că sunt fierbinți.

L-am ajutat pe un pisoi al mamei mele, şi pe pisica mea de acum, după ce am ***bombardat-o*** cu energii negative.

Personal, mi-am „rezolvat” o durere de măsea, ce mă chinuia de vreo două săptămâni, în care am înghițit algocalmin fiole, fără rezultat.

Aici se încheie paralela Reiki cu visul meu.

În liceu, am avut o perioadă când le spuneam colegelor horoscopul zilnic. Era coadă la banca mea, deşi eu ştiam că bat câmpii. De multe ori întâmplător aveam dreptate, de aceea câştigasem oarecare credibilitate.

Sunt fascinată de Tarot, de semnificațiile care s-ar putea ascunde în spatele

imaginilor. Iubesc arta abstractă şi rebusul. Aş sta ore întregi fără să mă plictisesc într-o expoziție, sau la careuri de definiții.

În

Ungaria eram implicată în cea mai veche meserie, împreună cu sora mea [în vis]. Mi se spunea ***Madame.***

Acum, dimpotrivă, am convingerea că aceasta este ultima resursă la care poate recurge o femeie. Este o preocupare care consumă extrem de multă energie, ceea ce duce la autodistrugere, şi nu este un câştig energetic nici pentru beneficiarul serviciilor.

În realitate, nu am fraţi. Sora din vis este acum o prietenă cu care am multe în comun: culoarea ochilor şi a părului, numele noastre au litere comune, soţii noştri au acelaşi nume, şi copiii noştri, nume asemănătoare [Alexandru/Alesia]. Acestea sunt doar câteva exemple...

În episodul din Grecia

am avut o căsnicie ratată, bazată pe neîncredere reciprocă, cu acelaşi personaj brunet din Dacia.

În Portugalia

eram asistenta Abatelui Faria, care se ocupa de hipnoză.

În timpul lui Napoleon [15 august 1769 - 5 mai 1821], m-am văzut într-un subsol, cu viermi şi şerpi. O imagine de coşmar. Am această fobie. Am o cunoştinţă care îmi induce o stare de disconfort. Ştiu că îl admiră pe Napoleon. Dar disconfortul mi-l induce dinainte de a-mi spune că îl admiră pe Napoleon...

În acelaşi vis eram psihiatru, în Elveţia. Am un master în psiho-pedagogie.

Spre sfârşitul visului, studiam teosofie în Rusia. Apreciez cercetările Helenei Blavatsky

În penultima viață eram actriță, în SUA, am jucat în ***Vrăjitorul din***

Oz, și am trăit coșmarul unei tornade.

În același episod, am cunoscut un bărbat, în Franța, în 1951, cu care

mă plimbam pe străzile Parisului, ascultam Yves Montand

și Edith Piaf. În 1951 el a murit.

În două vieți, în vis, „am murit" din cauza unor probleme renale. Probleme care nu îmi sunt chiar necunoscute. Asta mi-a dat de gândit. Dar...poate este o refulare a subconștientului, o plăsmuire a minții, deoarece deocamdată nu pot decât să speculez analogii. Aceste detalii pe care le-am scris, le-am visat, probabil, în câteva secunde, sau cel mult minute.

Dr. Michael Newton, autor al cărţii ***Journey of Souls/Călătoria sufletelor***, utilizează hipnoza, dar în loc de regresia în alte vieţi, s-a specializat în inducerea transei între vieţi. Faptul că mii de subiecţi relatează experienţe similare, ar putea fi un argument, potrivit căruia sufletul şi reîncarnarea sunt reale. Poate faptul cel mai interesant din activitatea de cercetare a lui Michael Newton este că sufletul rămâne într-o dimensiune superioară, şi transmite doar o parte din esenţa sa corpului uman. Când corpul moare, esenţa sufletului se întoarce la sursa acesteia, cu amintiri şi experienţe. Aceste idei sunt în consens cu un pendul, sau cordon/fir cu care suntem legaţi de un punct fix.

Dr. Ian Stevenson, autor al cărţii ***Where Reincarnation and Biology Intersect/ La confluenţa reîncarnării cu biologia***, a studiat sute de cazuri, în care răni suferite în vieţi trecute corelează cu semne din naştere, sau malformaţii congenitale în viaţa actuală. De asemenea, el scrie despre copii mici, care vorbesc spontan despre amintiri din vieţi trecute, chiar şi în culturi care nu cred în reîncarnare. Unul dintre copiii intervievaţi, a avut amintiri din perioada dintre vieţi. Acesta a vorbit despre cer, despre alegerea momentului naşterii, chiar şi a părinţilor. Unii au spus că a renaşte nu este o pedeapsă pentru păcate din trecut, ci o oportunitate pentru suflet să evolueze, ceea ce confirmă cercetarea lui Michael Newton şi Brian Weiss. Stevenson a scris despre o femeie care era tratată prin regresie temporală, după ce a fost violată. Ea a fost regresată înainte de naştere, şi a spus că ea a decis că un incident traumatic ar fi necesar în acel moment din viaţa ei, cu scopul de a-i schimba direcţ ia evoluţ iei.

Extracorporalitate

Este un fenomen comun momentelor DPM, dar poate să apară, de asemenea, în timpul stării ***între somn şi veghe*** - când corpul fizic doarme, dar mintea este trează. Călătoria astrală este un fenomen superior extracorporalității, deoarece implică ideea de a explora planul astral [dincolo de dimensiunea fizică].

Robert Monroe [30 octombrie, 1915–17 martie 1995] a fost, probabil, cercetătorul extracorporalității cel mai cunoscut şi respectat. Prima sa carte, ***Journeys out of the Body/ Călătorii în afara trupului***, descrie primele sale experienţe, şi încercările lui de a înțelege şi de a obține control asupra acestei condiții. În experimente repetate, a încercat să găsească dovezi ale acestui fenomen.

În cărțile, ***Far Journeys/ Călătorind departe*** şi ***Ultimate Journey/ Călătorie în Absolut***, Monroe a început să exploreze Universul. El a făcut cunoştinţă cu fiinţe inteligente, şi a început să descopere mistere ale Universului. A identificat şapte ***inele*** în jurul Pământului, care sunt cele şapte sub-dimensiuni astrale. El a întâlnit un număr de persoane decedate, în inelul cel mai apropiat de Pământ, care nu au fost conştiente de faptul că au murit, şi le-a ajutat să meargă mai departe. Monroe a ştiut că există mai mult decât dimensiunea fizică. El ştia că aşa-numita ***moarte*** nu este sfârşitul, şi că viețile noastre sunt numeroase călătorii de descoperire de sine, în jocul cosmic al lui Dumnezeu.

Resurse:

Monroe, Robert, Far Journeys, Broadway Books, New York, 1992

Monroe, Robert, Journeys out of the Body, Broadway Books, New York, 1992

Monroe, Robert, Ultimate Journey, Three Rivers Press, New York, 1996

Newton, Michael, Journey of Souls, Llewellyn Publications, Woodbury, 1994

Stevenson, Ian, Where Reincarnation and Biology Intersect, Praeger, Westport, 1997

Weiss, Brian, Same Soul, Many Bodies, Free Press, New York, 2005

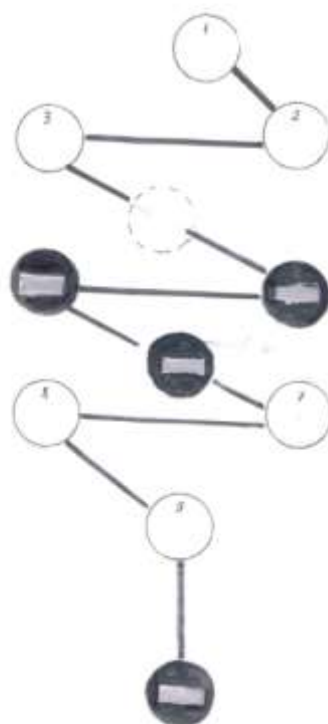
Dimensiuni

Dimensiunile nevăzute alcătuiesc o proporţie mai mare a Universului decât părţile vizibile - fizicienii ştiu acest lucru, şi numesc părţile nevăzute materie/energie întunecată, pe care eu le numesc materie/energie invizibilă. Ştiinţa convenţională nu a expus încă o teorie accesibilă, referitor la dimensiuni superioare, aşa că apelăm la antichitate.

Pitagora afirmă că acest Univers, alcătuit din şapte zone, este plin de creaturi. Spiritualitatea orientală descrie şapte dimensiuni – dimensiunile inferioare exprimă aspectul material, iar cele superioare, aspectul energetic, Ș i sunt mai subtile. Cele şapte dimensiuni nu sunt locații specifice, separate; ele se întrepătrund, şi ocupă acelaşi spațiu. Diferite niveluri de conştiență sunt necesare pentru a percepe diferite dimensiuni.

Kabala are propriul sistem de cosmologie, numit ***Arborele Vieții.*** Acesta are zece lumi, structurate pe şapte dimensiuni, ca în sistemele orientale.

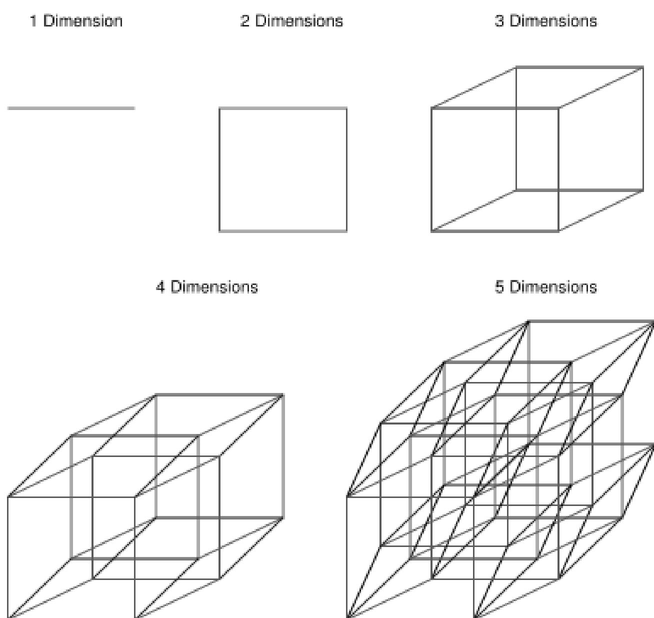

Trei grupuri de trei sunt evidente în ***Arborele Vieții.***.

Grupul de sus ***[coroană-înțelepciune-lumină]***, este al spiritului, grupul din mijloc ***[forță-compasiune-frumusețe]*** este al

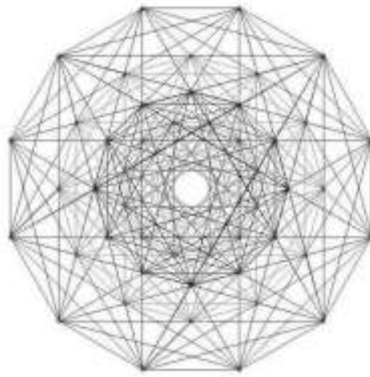
sufletului, şi grupul de jos ***[glorie-victorie-creaţie]***, este al corpului mental, emoţional şi energetic.

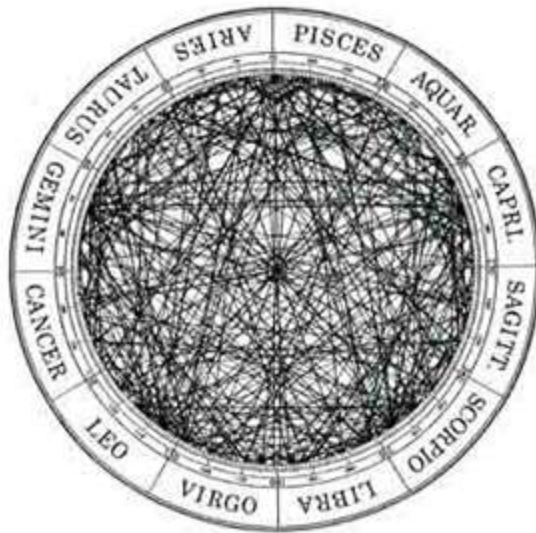
1-5 dimensiuni

Fiecare din cele şapte dimensiuni, are şapte subdimensiuni.

Modelul celor şapte dimensiuni se repetă la scară mai mică [asemenea unui fractal], în subdimensiuni.

<u>6 dimensiuni</u>

<u>7 dimensiuni</u>

Dimensiuni şi subdimensiuni

Existență negativă Zero Existență pozitivă	Nimic Infinit Lume primordială Lume a ideilor Lume a dezvoltării ideilor Lume materială	Lumină infinită	Corp fizic	Cosmos	Sistem Solar	Nu există nimic dincolo de infinit Infinit/Metavers Absolut/Univers 7. Sursă, eul suprem 6. Dimensiune supraumană, eu supraumañ 5. Dimensiune superioară, eu superior 4. Dimensiune creativă 3. Dimensiune mentală 2. Dimensiune emoțională 1. Dimensiune fizică Spațiu condensat ***Bose-Einstein***
				Punct Zero Zero Absolut		

Universul este creat când câmpul de conştiență al Absolutului activează o sferă de materie primordială, trecând din existența pozitivă, în existență negativă.

Energiile din dimensiuni superioare, influențează dimensiunile inferioare.

Aspectul energetic predomină în dimensiuni superioare, şi aspectul material în cele inferioare. În dimensiuni dense, inferioare, conştienţa este restricţionată de materie. Cum conştienţa progresează, materia o eliberează treptat, şi aspectul energetic devine predominant. Conştienţa se dezvoltă exponenţial.

Robert Monroe şi-a dat seama că dimensiunile pe care le-a vizitat aveau inele [sub-dimensiuni]. El a folosit termenul de ***inel,*** în loc de ***subdimensiune***, deoarece forma cea mai naturală din Univers este cercul, în spaţiu, sfera. Stelele şi planetele sunt sferice, dar la fel sunt galaxii şi sisteme solare – materia solidă se poate concentra într-un disc plat, dar materia şi energia invizibile, subtile, din dimensiuni superioare, formează o aură protectoare sferică în jurul galaxiilor şi sistemelor solare. Deci dimensiunile sunt sfere concentrice. Monroe avea un termen pentru „inelele" vizitate în cursul experienţelor astrale. Le-a numit niveluri de „focus", cuvânt ce are conotaţia concentrării, a unui anumit nivel de conştienţă.

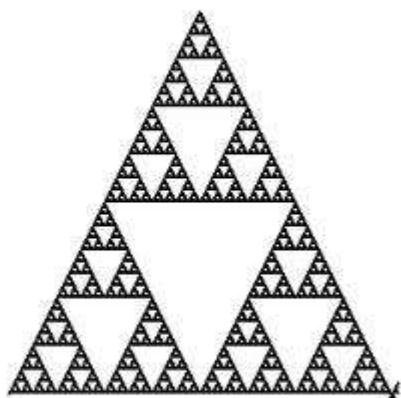
Materia din dimensiuni superioare poate pătrunde cu uşurinţă în dimensiuni inferioare, pentru că este subtilă. Spaţiul dintre particulele de materie solidă este ocupat cu materie subtilă din dimensiuni superioare. Să ne imaginăm o găletuşă cu jucării. Am putea crede că este plină, dar există spaţiu între jucării. Un copil poate umple spaţiul cu nisip, apoi cu apă, peste nisip.

Această analogie descrie principiul, dar nu redă dimensiunile diferite ale particulelor, aşa că avem nevoie de un alt exemplu. Un metru cub de apă

are greutatea de o tonă, în timp ce un metru cub de abur, cântăreşte numai 590 g. Apă şi abur, sunt, ambele, stări ale moleculei H_2O, singura diferenţă fiind că aburul este de 1.700 de ori mai puţin dens decât apa. Densităţi diferite sunt datorate unei creşteri energetice a unei singure subdimensiuni. Putem să ne imaginăm cât de subtile sunt particulele din dimensiunea emoţională/supraumană.

Oamenii de ştiinţă, în căutarea materiei şi energiei invizibile în spaţiu, trebuie să caute, nu mai departe de lumea subatomică, deoarece aceasta penetrează materia solidă. Materie din şapte dimensiuni constituie ce vedem în jur, inclusiv corpurile noastre. Dar putem vedea numai materia solidă, deoarece atât ne permite conştienţa. Materia invizibilă este energetică şi energia invizibilă, este materia din dimensiuni superioare, non-fizice.

<u>Fractali</u>

Fractalii sunt modele care se repetă la scară mai mică; un model din macrocosmos, se repetă în microcosmos. De exemplu: o galaxie este o mulţime de stele, rotindu-se în jurul unui nucleu central. Acest model poate fi văzut la scară mai mică în Sistemul Solar, cu

planetele, în rotaţie în jurul Soarelui. Acelaşi model poate fi văzut la nivel subatomic, cu electroni, în rotaţie în jurul nucleului.

Care este conexiunea cu cele şapte dimensiuni? Ştim că fiecare dintre cele şapte dimensiuni are şapte subdimensiuni, dar scara, de asemenea, creşte. Cele şapte dimensiuni la care ne-am referit, sunt echivalente cu şapte subdimensiuni, dintr-o serie superioară de dimensiuni cosmice.

Cele şapte dimensiuni ale Sistemului Solar sunt parte a dimensiunii cosmice. Există şapte dimensiuni cosmice - un total de patruzeci şi nouă de dimensiuni în Univers.

Sisteme solare urmează acelaşi tipar, la o scară mai mică. Dimensiunea fizică şi energetică există simultan, la fel, dimensiunea mentală şi creativă.

<u>Vid</u>

<u>Univers</u>	***<u>7 dimensiuni cosmice</u>***	***<u>7. Sursa, dimensiune supremă</u>*** ***<u>6. Dimensiune superumană</u>*** ***<u>5. Dimensiune superioară</u>*** ***<u>4. Dimensiune creativă</u>*** ***<u>3. Dimensiune mentală</u>*** ***<u>2. Dimensiune emoțională</u>*** ***<u>1. Dimensiune fizică</u>***	7-eul suprem 6-eul supra-uman 5-eul superior 4-eul creativ 3-eul mental 2-eul emoțio-nal 1-eul fizic	***<u>7 dimensiuni solare</u>***	plan creativ plan mental afectiv eteric fizic

Spațiul intergalactic nu este gol; este compus din particule din dimensiunea 49. Acestea manifestă Universul, din Metavers. Invazia de particule îndepărtează galaxiile, şi fac Universul să se extindă. Particulele din dimensiunea 49, se combină pentru a forma dimensiunea 48. Particulele din această dimensiune, se combină pentru a forma dimensiunea 47, şi aşa mai departe. În timp, s-a format materia solidă a dimensiunii 1, şi a apărut

Universul vizibil. Spaţiul interstelar este compus din materie subtilă din dimensiunile 49-7.

Dimensiunea 7 [fiind cea mai densă] se combină, pentru a forma cele şapte dimensiuni ale Sistemului Solar, şi toată materia de aici. Vidul din Sistemul Solar este compus din materie subtilă din dimensiunile 7-2 [dimensiunea 1 este materie solidă].

La sfârşitul duratei de viaţă a Universului, toată materia se va dezintegra lent, în dimensiunea 49, apoi trece în existenţă negativă, determinând Universul să se contracte. Procesul va reîncepe, la formarea unui nou Univers.

<u>În Marea Trecere...</u>

În localitatea natală a mamei mele, la poalele Pietrei Craiului, încă se respectă ritualuri funerare, care pentru cel din exterior par ciudate.

Voi descrie ce am reuşit să culeg de la cei care păstrează aceste tradiţii.

Este foarte bine ca în momentul agoniei muribundului, cineva să aibă o lumânare la îndemână, pentru ca acesta să nu intre fără lumină în lumea cealaltă. Aceasta este tradiţie celtică.

La celţi, Samhain [31 octombrie-1 noiembrie] este un moment în care graniţele dintre lumea celor vii şi lumea celor morţi devin mai subtile, permiţând entităţilor supranaturale să treacă în lumea noastră, pentru a socializa cu oamenii. Acesta este momentul din an, când sufletele strămoşilor sunt sărbătorite. Samhain este un moment în care ofrande elaborate sunt adresate strămoşilor. Adesea, o masă va fi pregătită, cu mâncarea preferată a celui decedat, şi se cântă, în amintirea lui. O uşă sau fereastră pot fi deschise

spre vest şi cel decedat este invitat să participe. Mulți lasă o lumânare aprinsă să ghideze calea celui decedat. Masa şi cântecele fac parte din ritualul funerar din zilele noastre.

Aceste date coincid cu Halloween şi cu o sărbătoare a morților pe 1 noiembrie, iar ritualurile coincid cu ritualurile noastre funerare.

[Campbell, John Gregorson, ***The Gaelic Otherworld/Lumea Cealaltă galică***, ***Birlinn Ltd***., Edinburgh, 1900]

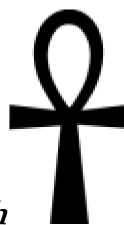
După deces, corpul se spală, şi se îmbracă cu haine noi, aşa cum ne pregătim de călătorie.

Se măsoară lungimea decedatului cu o sfoară, pentru a i se face sicriul, care, adus acasă este tămâiat de 3 ori înainte de a fi ocupat.

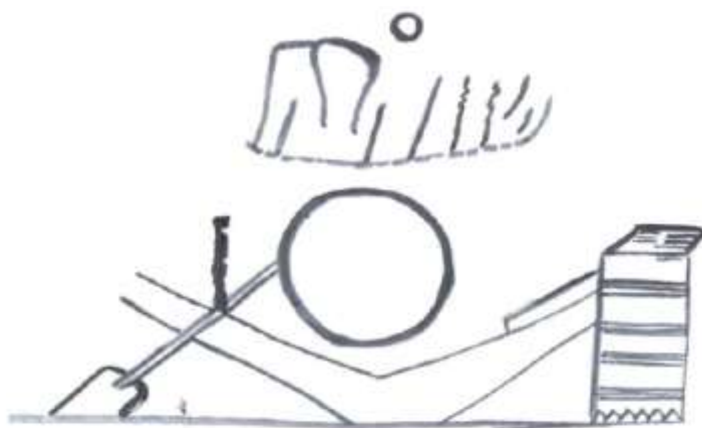
Se aşează decedatul pe masă, în sicriu, cu capul spre răsărit.

Dintr-o lumânare topită se modelează o cruce, care i se pune în mână. Lumânarea de ceară este întâlnită şi la druizi, şi la şamani.

Revenind la ritualuri funerare, mâinile se aşează pe piept; mâna dreaptă peste mâna stângă.

Am rugat-o pe mama să îmi explice cum se modelează lumânarea care se pune în mână, şi explicația ei m-a condus la ***Ankh*** .

Zeii egipteni sunt reprezentați purtând acest simbol pe piept, cu brațele încrucișate, dar se pare că simbolul este mai vechi decât civilizația egipteană şi semnifică viața eternă.

Ideea comună în cele două desene este cercul, care ar reprezenta Soarele. Primul desen este din Newgrange, Irlanda, al doilea, din Egipt. Al doilea pare mai „cizelat”.

Revin la ritualul funerar.

De degetul mic de la mâna dreaptă se leagă un ban găurit, şi în sicriu se pun 24 de monede, pentru a plăti cele 24 de vămi ale văzduhului, tradiție, se pare, iudaică.

În Avalon, cei care mureau, erau duşi cu o barcă la locul de veci. AȘ a a fost dus Arthur de sora lui, Morgaine.

Banul acela ar fi, simbolic, plata „gondolierului”.

Se construieşte un „accesoriu” numit „arar”, din pânză albă, rulată, pe care se aplică, în spirală, un fir dublu, răsucit, roşu şi negru. Ararul se pune la căpătâi, pe o perniță. În mod similar, se face un brâu, un cordon,

care se aşează în sicriu, în dreptul taliei decedatului. Culorile roşu şi negru pot reprezenta ***viaţă şi moarte.***

Cuvântul „arar” mai are sensul de „bucată de pânză impermeabilă cu care se acoperă ceva”. Provenienţa cuvântului este turcă.

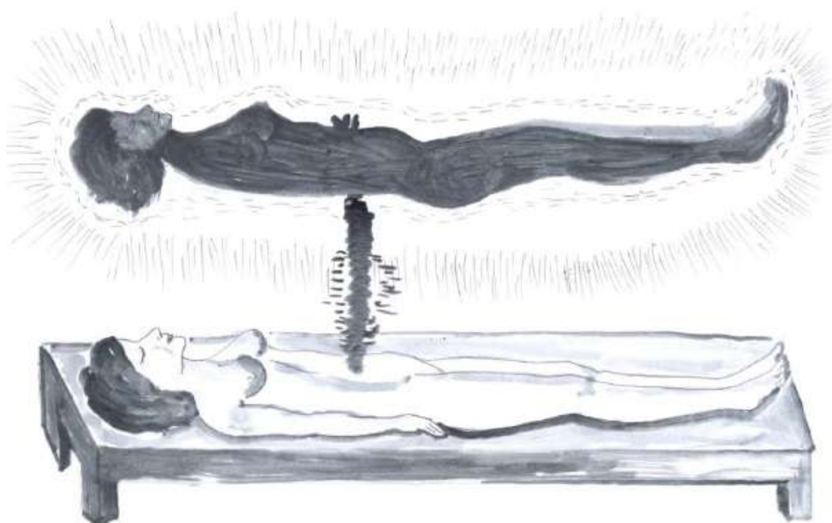
Cordonul poate simboliza ***revenire***, iar ararul, ***protecţie***.

Ambele accesorii par a fi desprinse din tradiţia buddhistă. Ararul ar fi

echivalentul eului suprem care intră şi iese prin fontanelă,

iar brâul, al ***<u>cordonului de argint</u>*** cu care este legat corpul

astral.

În sicriu se pun obiecte personale, tradiție întâlnită şi la chinezi.

Cu o seară înainte de înmormântare, se face priveghi.

Înainte de deplasarea la groapă, decedatul este scos în curte, unde se desfăşoară un serviciu funerar. Cei care ridică sicriul, răstoarnă la sfârşitul slujbei religioase, scaunele pe care fusese aşezat acesta, şi cineva sparge o cană în curte, tradiție întâlnită la greci şi evrei, mai ales la nuntă. Dar cum pentru românul mioritic moartea este o nuntă cosmică, nu este mirare că tradiția este preluată cu această ocazie.

Pe o masă, se pun o farfurie cu grâu, cu un ou în mijloc, colaci şi vin, pe care două femei le duc, într-un coş, la biserică. Înainte de a se pune capacul sicriului, decedatul este stropit cu vin, în formă de cruce. Grâul şi oul simbolizează renaştere, ca şi colacii, împletiturile amintind de minunatele

 bijuterii

celtice.

Apa purifică, iar vinul conferă sacralitate, conform tradiției iudaice.

În biserică, se oficiază un nou serviciu funerar, iar în sicriu se pun 4 lumânări, în cele 4 colțuri ale sicriului. În timpul ceremoniei, pe masă, în biserică se află farfuria cu grâu, cu un ou în mijloc, colaci şi vin.

În drum spre cimitir, la fiecare răscruce, se opreşte cortegiul funerar, şi preotul citeşte fragmente din textul ritualului specific înmormântării.

Dacă decesul s-a produs violent, corpul fizic începe să se descompună imediat. Dacă decesul a fost după o perioadă de suferință, corpul fizic începe să se descompună cam a treia zi, în momentul în care începe să se sape groapa.

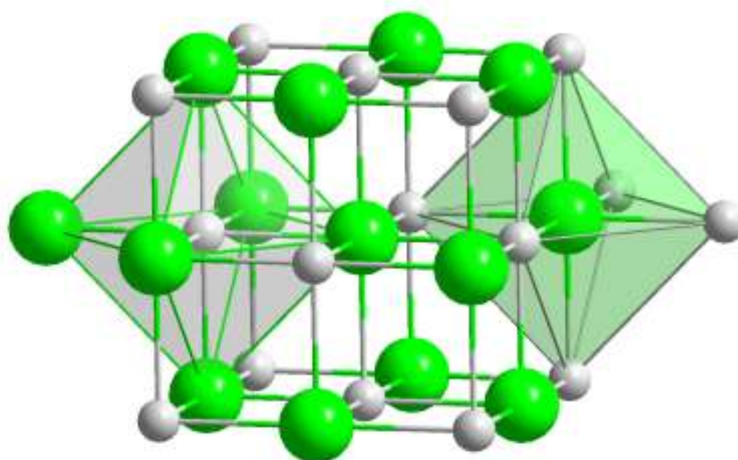
Timp de trei zile după înmormântare, se face priveghi, la mormânt. Se pun lumânări la cruce, în stânga şi în dreapta. Se stropeşte mormântul cu apă, în formă de cruce, şi se tămâiază. Tămâierea este tot de origine şamanică.

Se ocolește de trei ori mormântul, şi încă trei rânduri de morminte vecine se ocolesc, apoi se ocolește biserica, de trei ori. Se oferă prăjituri, cozonac şi vin sau rachiu.

Timp de 6 săptămâni, în fiecare dimineață, o văduvă, înainte de răsăritul soarelui, merge la mormânt să îl tămâieze, să îl stropească cu apă, în formă de cruce, şi se repetă ritualul din primele trei seri.

După 6 săptămâni, hainele decedatului se oferă, în general, unor persoane sărace. Nu sunt de acord cu acest obicei, pentru că obiectele înmagazinează energie, şi se poate ca cel decedat să nu fi avut energie pozitivă. Această energie riscă să fie asimilată de cel care îmbracă hainele, cauzând disconfort energetic.

Din punct de vedere numerologic, observ că se repetă multipli de 3. În antichitate, cifra 3 reprezenta perfecțiunea, expresia supremă a iubirii: două entități care se caută una pe alta, pentru a deveni trei.

Sarea formează structuri triunghiulare.

Triunghiul este forma piramidei, simbolul focului. Cuvinte cu prefixul „piro-” se referă la foc.

Când înțelepciunea masculină, căldura sufletească feminină şi dorința lor de a crea se întâlnesc, se creează o treime. Sacră! [Kozminsky, Isadore. ***Numbers, Their Meaning and Magic/Numere-sensul şi magia lor.*** York Beach, ***Maine: Samuel Weiser, Inc.***, 1985].

La 9 zile de la deces, se desfăşoară un ritual numit „Măr". Familia celui decedat taie o creangă de măr, cu trei ramuri, de preferință din grădina/livada/curtea familiei.

Multe religii au elaborat ritualuri de înmormântare şi pomenire ținând cont de traseul eului suprem prin corpurile subtile.

În momentul decesului, eul suprem părăseşte corpul fizic.

După trei zile, eul suprem iese şi din corpul eteric. Înmormantarea se face, de obicei, la trei zile de la deces. După trei zile, corpul fizic începe să se descompună. Deci se îngroapă doar corpul fizic.

După 9 zile, eul suprem lasă în urmă corpul astral, şi creştin-ortodocşii fac o pomenire, ***mărul.***

După 40 de zile, şi corpul mental este abandonat. Se face pomenirea de 6 săptămâni.

La aproape 100 de zile, este părăsit corpul destinului, iar la aproximativ 150 de zile, eul superior; se face pomenire de 6 luni.

După 666 zile, eul suprem pătrunde în Absolut, alb sau negru. Aspectul numerologic, în acest caz, este moştenire de la daci. Aceştia ştiau semnificația numărului 666, care la ei nu pare a fi negativă.

Doar corpul fizic şi cel eteric se descompun, celelalte se păstrează pentru materializări ulterioare.

Revin la ***măr***. Ramurile sunt legate cu un fir dublu, roşu şi negru, care urcă în spirală, de

la baza crengii mari, până la vârf, unde se pune un buchet de flori. Regăsim în acest ritual chakra Coroanei şi traseul energiei kundalini.

Meru

şi ***măr*** sunt cuvinte asemănătoare. Muntele Meru este axa lumii, munte sacru în cosmologia hindusă şi buddhistă, centrul lumilor fizice şi subtile.

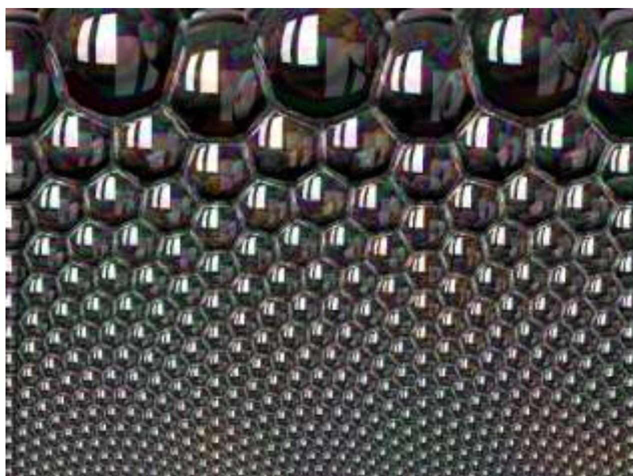
Mărul, ca simbol al Avalonului, al Raiului, înseamnă regenerare, nu păcat...

Este simbol al vieţii eterne/longevităţii/sănătăţii. Ceea ce poate să confirme şi medicina. ***An apple a day keeps the doctor away-Un măr pe zi ține doctorul la distanță.***

Mărul este un arbore melifer, care are flori cu mult nectar şi polen, din care albinele produc mierea.

Acesta este un fagure de miere, iar în unele hexagoane se află câte o larvă.

Wow! Gaură de vierme... Ne amintim imaginea prin care se redă materia sub formă de unde stabile de energie, care seamănă cu un fagure de miere şi are şi ea găuri de vierme, pe care eu le numisem canale de comunicare interdimensională.

Fagurele este de ceară, ca şi lumânările.

Nectarul este sursa de zahăr a mierii. Cuvântul este derivat din greacă, ***νέκταρ,*** compus din ****nek- = moarte,*** şi ***-*tar = a învinge***.

Nectarul/mărul, sursa de nemurire a zeilor, sunt semne că moartea se poate învinge.

Mărul de la ritualul funerar este împodobit cu turte, de diferite mărimi şi forme, covrigi şi mere. Turtele pot fi sub formă de floare, de stea, sau de cal, fiecare având o semnificaţie specială. Floarea, asociată cu nectarul, simbolizează nemurire, steaua, simbolizează integrare cosmică, iar calul, simbolizează libertate, eliberare.

Pe masa cu mărul se află o cană şi un prosop, care se oferă naşului de cununie al decedatului, tradiţie ce se păstrează şi azi în Irlanda. Cana este simbolul potirului, al fertilităţii, iubirii, iar prosopul, era, la origine, o batistă, ca simbol al fidelităţii, al sacralităţii iubirii. Acestea se dăruiesc naşilor de cununie ca o garanţie a celui plecat că iubirea curată se va păstra, prin cei care au rămas, şi cei care îi sunt părinţi spirituali ***[naşi=godparents, engleză]***

Mărul se pune pe masă într-un vas adânc, care şi el va fi oferit naşilor.

Pe masă se pun colaci: al preotului, al dascălului, al naşilor şi al casei. Împletiturile de pe colaci sunt sub formă de foarfecă [2], şi de scară [2]. Foarfeca reprezintă întreruperea unor legături, iar scara, evoluţia.

Tămâia este prezentă, împreună cu coliva, pe care este aplicată o cruce din zahăr pudră.

În timpul serviciului religios, la un moment dat, este înălţată coliva, ca semn al Ascensiunii celui decedat. Simbolic, toţi cei prezenţi sunt conectaţi,

prinzând cu două degete un obiect de îmbrăcăminte al celui de alături, care îi este mai la îndemână, şi se cântă „Veşnica pomenire”.

Univers

Cum spuneam, un Univers nu se manifestă brusc - o astfel de structură trebuie să fie atent proiectată, şi construită pas cu pas.

Existență pozitivă şi negativă

Universul poate avea existență pozitivă, iar vidul din afara Universului [Metavers] poate fi descris ca existență negativă. Ceva ce există dincolo de spaţiu şi timp într-o „realitate” pe care nu o prea înțelegem.

Infinit

Infinitul este Metavers, Creator pasiv, suma existenţei pozitive şi a celei negative. Infinitul furnizează şi menține materia/energia primordială din Metavers, de care este nevoie pentru a se construi Universuri. Tot ceea ce există [şi ceea ce nu există], este susținut prin puterea Infinitului. Infinitul este energie masculină/feminină. Când cele două aspecte se combină, un număr infinit de particule primordiale se materializează. Aceste particule sunt inițial inconştiente, dar au potențialul de a deveni Absolut [coordonator al propriului Univers].

Ca şi cum doi îndrăgostiţi ar dormi îmbrăţişaţi. Se trezesc şi se iubesc, iar din extazul lor rezultă o infinitate de celule reproducătoare masculin/feminine. Ca şi cum o entitate hermafrodită dă naştere unei infinităţi de entităţi hermafrodite identice, la scară infinit mică.

Am întâlnit termenul de „autogamie". Cei doi gameţi, uniţi în timpul fertilizării, provin de la acelaşi individ. Gameţii se unesc, şi toate celulele se suprapun, pentru a forma un nou gamet.

Gametul este celula care fuzionează cu altă celulă în timpul fertilizării, în organisme cu reproducere sexuată, ovul şi spermatozoid.

Mai precis, iată cum îmi imaginez eu, metaforic, acest fenomen

Cuvântul ***infinit*** este, fără sfârşit, dar, de fapt, nu are nici început. Deci, întrebări de genul „De unde vine totul?", „Ce a existat înainte?" şi „Se va termina vreodată?" sunt lipsite de sens. Infinitul a fost întotdeauna şi va fi întotdeauna. Infinitul cuprinde totul, astfel încât nimic nu poate fi în afară de el. Mi-l imaginez ca pe o vibraţie fără sfârşit.

Îmi amintesc nişte versuri ale poetului persan Omar Khayyam [31 mai, 1048 – 4 decembrie 1131]

Dincolo de Pamânt şi infinit

Cătam să aflu cerul unde vine.

Şi-un glas solemn atunci s-a auzit:

Şi cerul şi infernul sunt în tine.

Infinitul este cuplul androgin, perechea astrală, creată din ploaie de lumină.

Absolut

Absolutul este creatorul Universului, lumină infinită. ***Absolutum*** [latină] înseamnă ***eliberat***. Absolutul este eu suprem perfecţionat, eliberat din Universul său, devenit Creator. Absolutul se poate concentra spre interior, în Univers, sau spre exterior, în Metavers.

Absolutul are trei aspecte:

- Aspectul energetic, dorinţa - direcţionează energia primordială [din Infinit], pentru a alimenta Universul şi Creaţia.
- Aspectul conştienţei este mintea universală, voinţa, care reuneşte Creaţia, în cadrul unei conştienţe colective. Universul a fost conceput de mintea universală, este susţinut prin concentrare, şi se dizolvă în existenţă negativă, dacă această concentrare a încetat.
- Aspectul material reprezintă dimensiunea de materie virgină [***Fecioara Maria***], din care sunt construite diferite dimensiuni. Materia este ***uterul*** cosmic, în care spiritele supreme îşi dezvoltă conştienţa.

Aceasta este o ***Treime Sacră.*** Când este vorba despre ideea de a da viaţă, dacă dorinţa este zero, se poate ajunge la situaţia din romanul „Ion”, scris de Liviu Rebreanu. Ion şi Ana s-au căsătorit şi au avut un copil, care nu a supravieţuit. Nu se poate generaliza, dar, este posibil, ca atunci când ceva nu porneşte din suflet, să nu aibă un destin fericit. Vă amintiţi, Ion voia să intre în posesia averii lui Vasile Baciu, tatăl Anei, dar el o iubea pe Florica, o fată săracă...

Daca materia este zero, într-un cuplu, ne aflăm într-o situaţie destul de neplăcută, dar mai optimistă, în zilele noastre. Cei doi se iubesc, dar cel puţin unul este steril. Există însă opţiuni de a da viaţă, printre care fertilizarea in vitro.

Există şi situaţia în care voinţa unui cuplu, în ceea ce priveşte perpetuarea speciei, este minimalizată. Din diverse motive, nu vor să aibă copii.

Energia Punctului Zero

Energia Punctului Zero este energia infinită de dincolo de Univers. Este energia utilizată de Absolut pentru a materializa particule de energie primordială, din existenţa negativă. Vârtejuri mici se formează în materia primordială, densă, omogenă şi fluidă. Vârtejurile formează bule de vid, în mişcare de rotaţie. Fiecare dintre aceste bule de existenţă negativă corespunde unei particule de existenţă pozitivă, pachete de energie, care distribuie energia punctului zero în toate dimensiunile Universului.

Creaţia pe scurt

Absolutul utilizează ZPE pentru a aduce materia primordială din existenţă negativă în existenţă pozitivă.

Absolutul concepe Universul, şi materia subtilă răspunde gândurilor sale.

Ierarhii de spirite au creat galaxii, stele, planete şi forme de viaţă, în acelaşi fel.

Spirite supreme mai puţin dezvoltate utilizează forme de viaţă din lumea noastră, pentru a câştiga experienţă, şi pentru a-şi dezvolta conştienţa.

Povestea biblică a Creaţiei

Înainte de Creaţie

În Geneză, versetul 2, ***Şi pământul era netocmit şi gol,*** cuvintele ***netocmit şi gol***, indică un timp înainte ca Universul să fie creat. ***Întuneric era deasupra adâncului şi Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor***.

Adâncul şi ***apele*** se referă la infinitatea de materie primordială, din care Universul este format.

Ziua 1 a Creaţiei

În versetul 3 avem: ***Să fie lumină, şi a fost lumină*** - aceasta este lumina Creaţiei manifestate din întuneric, şi anume existenţa pozitivă,

desprinsă din întunericul existenţei negative. Această lumină a Creaţiei este un număr de particule materializate, pentru a forma Universul.

În versetul 4, Dumnezeu a ***despărţit lumina de întuneric*** - nu are legătură cu ***zi şi noapte***, ci se referă la separarea existenţei pozitive [lumina] de existenţa negativă [întunericul].

În versetul 5, ***Lumina a numit-o Dumnezeu ziuă, iar întunericul l-a numit noapte. Şi a fost seară şi a fost dimineaţă: ziua întâi***, ***zi*** se referă la perioada activă a Universului, şi ***noapte*** , se referă la perioada de inactivitate. Fiecare ***zi*** înseamnă o perioadă lungă, un fel de zi cosmică sau eră, nu zi terestră de 24 de ore.

Ziua 2 a Creaţiei

În versetul 6, Dumnezeu a zis, ***Să fie o întindere între ape, şi să despartă apele de ape,*** şi în versetul 7, ***A făcut Dumnezeu tăria şi a despărţit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei***.

Cele 49 de particule [spirite supreme] s-au grupat pentru a forma particule în celelalte 48 de dimensiuni ale Universului.

În versetul 8, Dumnezeu a numit bolta ***Cer,*** adică dimensiuni superioare.

Ziua 3 a Creaţiei

Începând cu ziua 3, este vorba despre crearea Pământului, nu a Universului. Universul a fost creat de către Absolut, dar sistemele solare, planetele şi formele de viaţă, au fost create de către asistenţii săi, care

evoluează treptat, şi îşi perfecţionează aptitudinile. Aceştia au creat mineralele, plantele, animalele, omul, pentru ca spiritele mai puţin avansate să se materializeze şi să îşi dezvolte conştienţa.

În versetul 9, Dumnezeu a zis: ***Să se arate uscatul***, adică mineralele.

Versetul 11 anunţă crearea regnului vegetal. ***Apoi a zis Dumnezeu: Să dea pământul din sine verdeaţă: iarbă, cu sământă într-însa, după felul şi asemănarea ei, şi pomi roditori, care să dea rod cu sământă în sine, după fel, pe pământ! Şi a fost aşa.*** Acest verset pare mutat din locul lui, deoarece numai un regn a fost creat pe ***zi.***

Ziua 4 a Creaţiei

Versetul 16, în care este vorba de ***luminători*** este mutat, pentru că Soarele şi Luna au fost create în ziua 3, împreună cu restul materiei fizice. ***Stele***, de asemenea, se referă la planete, deoarece în antichitate, se credea că Venus, Marte, Jupiter, etc. au fost stele.

Regnul vegetal a fost creat în ziua 4 [nu 3].

Ziua 5 a Creaţiei

Cu versetul 21 începe evoluţia creaturilor acvatice şi a păsărilor. ***A făcut Dumnezeu animalele cele mari din ape şi toate fiinţele vii, care mişună în ape, unde ele se prăsesc după felul lor, şi toate păsările înaripate după felul lor.***

Ziua 6 a Creației

Cu versetul 25 începe evoluția animalelor sălbatice, a mamiferelor. ***A făcut Dumnezeu fiarele sălbatice după felul lor, şi animalele domestice după felul lor, şi toate târâtoarele pământului după felul lor.***

În versetul 27 ***Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său***. Acesta se referă la corpul fizic, în care se materializează eul suprem. Eul suprem înseamnă particule create o dată cu naşterea Universului.

Ziua 7 a Creației

În versetul 2, din capitolul 2, Dumnezeu a terminat Creația şi S-a odihnit. ***Şi a sfârşit Dumnezeu în ziua a şasea lucrarea Sa, pe care a făcut-o; iar în ziua a şaptea S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a făcut.***

Recapitulăm:

În zilele 1 şi 2, Absolutul a creat Universul multi-dimensional.

În zilele 3, 4, 5 şi 6 zei mai mici au creat mineralele, plantele, animalele şi omul.

Suntem încă în ziua 6, deoarece ziua 7 se referă la momentul în care omenirea va evolua pentru a intra în a cincea dimensiune.

Există un proverb care spune: respirația devine piatră, piatra devine plantă, planta devine animal, animalul devine om, omul devine spirit, spiritul devine zeu. Viața se întrupează în fiecare regn succesiv, să dobândească experiențe. Evoluând, ca pe o scară, devenim din ce în ce mai conştienți de natura noastră supremă.

O teorie unificatoare

Esență

Particulele 1 nu sunt particulele elementare din care totul în Univers este format. Fiecare particulă 1 este compusă din zece stringuri închise, compuse din bucle spiralate ale unor particule mai mici.

Particulele 1 sunt particule fundamentale ale dimensiunii fizice, 1; particulele 2 sunt particule fundamentale ale dimensiunii 2; particulele 3 sunt particule fundamentale ale dimensiunii 3, etc. După Leadbeater, fiecare particulă 1 este compusă din 49 de particule 2; fiecare particulă 2 este compusă din 49 de particule 3, fiecare particulă 3 este compusă din 49 de particule 4 etc.; materia din dimensiuni inferioare este compusă din materie din dimensiuni superioare, astfel încât toate dimensiunile se întrepătrund şi ocupă acelaşi spaţiu.

Numărul de particule subtile care formează o singură particulă fizică [1]

Particule 2	***49***	7^2	***49***
Particule 3	***2.401***	7^4	49^2
Particule 4	***117.649***	7^6	49^3
Particule 5	***5.764.801***	7^8	49^4
Particule 6	***282.475.249***	7^{10}	49^5
Particule 7	***13.841.287.201***	7^{12}	49^6

Stările materiei

În plus faţă de cele patru stări de agregare ale materiei fizice [solid, lichid, gaz şi plasmă], recunoscute de ştiinţa modernă, alchimiştii au identificat al cincilea element. Ei credeau că tot ce există a fost creat din cele cinci elemente: Pământ [solid], apă [lichid], vânt [gaz], foc [plasmă] şi eter. Ei au identificat eterul ca materie subtilă care umple spaţiul şi facilitează propagarea undelor electromagnetice [lumină şi magnetism]. Potrivit lui Leadbeater, sunt şapte stări de agregare, şi unde se termină ele, încep diferite tipuri de materie subtilă. Stările inferioare de agregare 1-3 sunt: solidă, lichidă şi gazoasă. Cele patru stări de agregare superioare 4-7, sunt eterice, particule subatomice, de materie invizibilă. Particulele 1 aparţin stării de agregare 7 şi se combină, pentru a produce sute de particule sub-atomice, şi elemente chimice cunoscute.

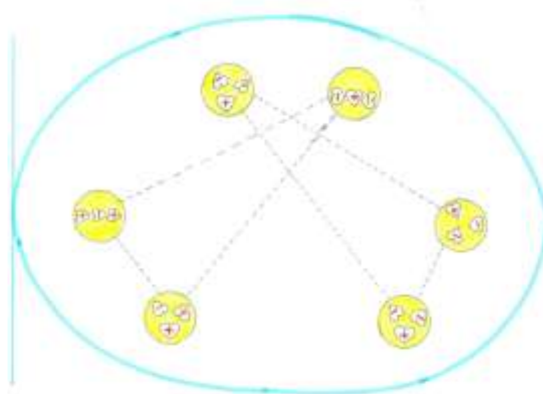

Figura prezintă structura subatomică a hidrogenului, descris de Leadbeater, cu o sută de ani în urmă. Nucleul este compus din şase unităţi [în două grupuri de câte trei], iar fiecare unitate este compusă din trei particule 1. Conform ştiinţei convenţionale, nucleul unui atom de hidrogen, este compus din trei unităţi, numite cuarci.

Tabelul arată că modelul Leadbeater al nucleului atomului de hidrogen are exact de două ori mai multe particule decât modelul standard, deoarece 50% din particulele din modelul Leadbeater, sunt de antimaterie.

Model standard	Model Leadbeater
1 proton	2 unităţi
3 cuarci	6 unităţi
nedescoperit	18 unităţi

Ştiinţa convenţională nu consideră antimateria element constitutiv al materiei grosiere, deoarece materia/antimateria s-ar anihila reciproc, în cazul în care se ating, dar nu au niciun motiv să se atingă, în condiţii normale.

Potrivit lui Leadbeater, nici cele 10 şiruri de particule 1, nu se ating. Dacă o particulă pozitivă 1, intră în contact cu o particulă negativă, fiecare se descompune în particule 2. Particulele 2 sunt atât de subtile, încât ştiinţa convenţională le consideră energie pură.

Ştiinţa convenţională nu poate explica dispariţia antimateriei, care a fost produsă în Big Bang. Conform teoriei Big Bang, cantităţi egale de materie/antimaterie au fost create la naşterea Universului, dar oamenii de ştiinţă nu pot explica de ce atât de puţină antimaterie există astăzi. Ar putea fi ascunsă în materia grosieră?

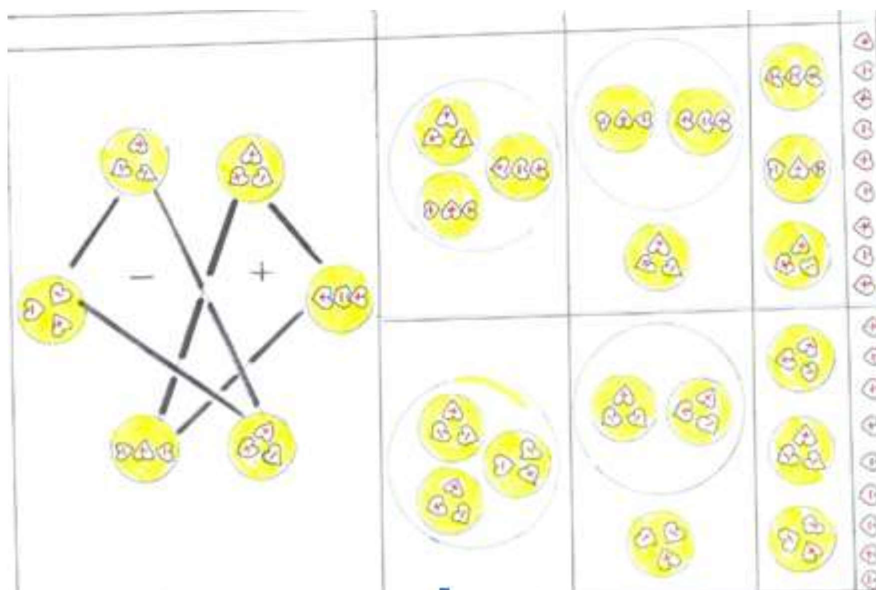

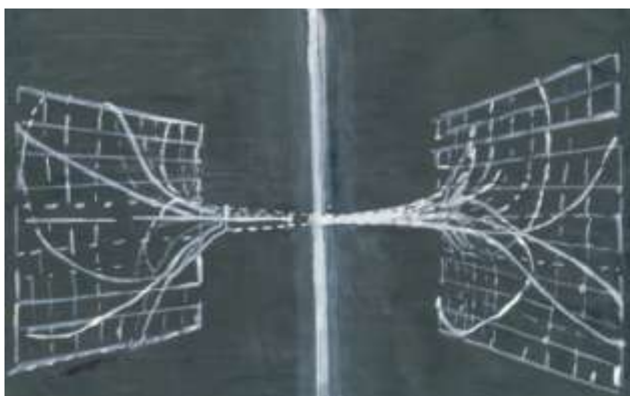
Figura prezintă structura subatomică a hidrogenului [în fază gazoasă 3], şi descompunerea acesteia, prin intermediul a patru faze eterice:

- barioni.
- mezoni.
- cuarci.
- preoni.

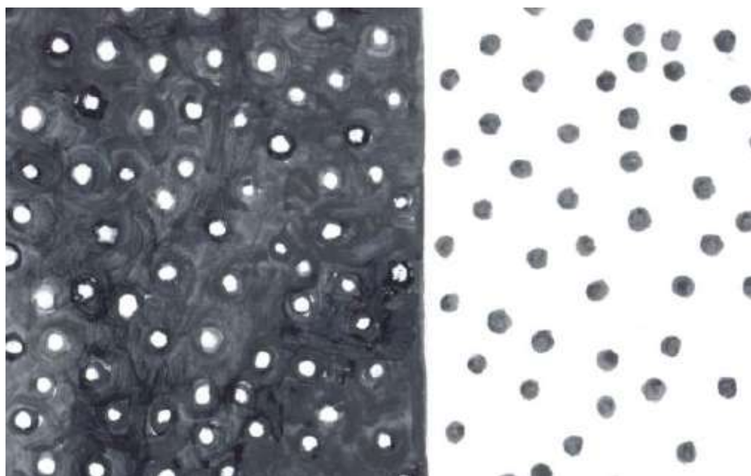
Câmpul Higgs

Câmpul Higgs este un câmp cuantic, care pătrunde în Univers. Teoria a fost propusă de fizicianul englez Peter Higgs [29 mai 1929], în anii ’60, ținând cont de faptul că particulele au masă. Particule de materie care interacționează cu câmpul Higgs, sunt supuse rezistenței, care se prezintă ca masă. Particulele care interacționează puternic cu câmpul Higgs, sunt grele, iar cele care interacționează slab, sunt uşoare. Câmpul Higgs a fost comparat cu melasa [reziduu siropos, de culoare brună, rezultat la fabricarea zahărului], prin care, fiecare particulă din Univers trebuie să ***înoate***. Particule mici, se pot deplasa cu uşurință prin câmpul Higgs, astfel încât vor părea să aibă masă neglijabilă, dar particule mari par a fi mai grele.

Leadbeater a explicat că o substanță densă pătrunde în Univers, şi că fiecare particulă de materie corespunde unei bule de vid, în această substanță densă. Putem să ne gândim la Univers ca la o imagine în oglindă a unei alte realități [anti-Univers], când vidul este plin cu substanță densă,

iar particulele de materie, sunt bule goale. Dacă Universul este existență pozitivă, atunci anti-Universul, este existență negativă.

Când o particulă se mişcă, bula corespunzătoare se deplasează prin substanţa densă, care opune rezistenţă. Această rezistenţă se manifestă ca inerţie în particule, şi inerţia dă aspectul de masă. Particulele mari corespund unor grupuri mari de bule, supuse unei rezistențe mari, dând aspectul unei mase mari. Particule mici corespund unor grupuri mici de bule, supuse unei rezistențe mici, dând aspectul unei mase mici.

Starea condensată Bose-Einstein

Câmpul de materie negativă care umple anti-Universul este dens, omogen şi fluid. Totul este inversat; materia este subtilă în dimensiuni superioare, şi din ce în ce mai densă în dimensiuni inferioare. Prin urmare, rezultă că ceva corespunzător fluidului dens şi omogen ar trebui să existe sub planul fizic. În 1924, Satyendra Bose şi Albert Einstein, au prezis existenţa unei astfel de stări a materiei - au numit-o starea condensată Bose-Einstein [BEC].

În 1995 a fost produsă în laborator. Eric Cornell şi Carl Wieman, de la Universitatea din Colorado, au răcit atomi de rubidiu la puţin peste zero absolut, care a făcut particulele individuale să se condenseze într-o super-particulă colectivă, care se comportă ca entitate unică, fluidă. Starea condensată Bose-Einstein nu este materie grosieră. Este o stare a materiei, care are proprietăți diferite de orice alt tip de materie cunoscută de ştiință.

Atomii într-un gaz la temperatura camerei se deplasează cu aproximativ 1600 km/h. Ei încetinesc la aproximativ 1 metru/oră, căci temperatura se apropie de zero absolut, dar particulele în BEC abia se mişcă. Când particulele nu mai vibrează, pot ocupa acelaşi spaţiu, deoarece sunt 99,999999% goale. BEC poate exista doar la zero absolut [-273 ° C]; o temperatură atât de scăzută, încât energia devine zero. Zero absolut este limita inferioară a Universului.

Omul multidimensional

Există dovezi care sugerează că alte dimensiuni există dincolo de percepţia noastră, dar nu suntem conştienţi de ele. Copiii mici vorbesc cu prieteni imaginari. Alex, băiatul meu, pe la 3 ani avea un ***Ba-Bau*** mic, colorat, imaginar. Când pleca undeva, îl lua cu el, spunând „Hai, Ba-Bau".

Din descrierea lui, părea a fi un dragonaş. Când i-am spus eu că nu există Ba-Bau a plâns amarnic, lăsându-mă fără cuvinte.

În timp, a uitat de Ba-Bau mic, dar l-a impresionat mult dragonul din filmul ***Shrek.***

În stări modificate de conştienţă, cenzura minţii fizice încetează. Stări modificate de conştienţă pot fi induse de anumite medicamente, tehnici de respiraţie/meditaţie, dar acestea apar, de asemenea, în mod natural, în fiecare noapte, între somn şi veghe.

Ce sunt eu?

Dr. Evan Harris Walker, autor al cărţii ***The Physics of Consciousness/Fizica conştienţei [Basic Books, New York, 2000]***, este considerat unul din pionierii cercetării conştienţei.

Walker consideră conştienţa în afara lumii fizice, independentă de creier. El crede că ea transcende timpul şi spaţiul, că minţile noastre sunt interconectate, şi conştienţa supravieţuieşte morţii fizice.

În cartea sa, ***World of Psychic Research/Lumea Cercetării Psihice, [1973, Barnes, South Brunswick],*** Hereward Carrington descrie modul în care oamenii de ştiinţă olandezi au reuşit să cântărească corpul fizic înainte, în timpul, şi după experienţele de extracorporalitate. Ei au măsurat o pierdere în greutate, în medie, de 63 g, care se datorează eului suprem, şi corpurilor subtile, părăsind corpul fizic. Aceasta este dovada obiectivă, conform căreia suntem mai mult decât corpul nostru fizic şi creierul.

Iată un exerciţiu simplu, pe care îl putem folosi pentru a determina cine suntem.

Stai jos, închide ochii, şi devino conştient de tot ceea ce este în tine. Începe prin a observa corpul fizic - faptul că eşti conştient de acesta, înseamnă că trebuie să fii mai mult decât corpul tău. Apoi, devino conştient de emoţiile tale - faptul că eşti conştient de cum te simţi, înseamnă că eşti mai mult decât sentimentele tale. În cele din urmă, îndreaptă atenţia asupra gândurilor tale - vei observa că gândurile intră în minte, şi ies din minte, fără să le gândeşti activ. Pentru că eşti conştient de gândurile tale, trebuie să fii mai mult decât mintea ta. Vei realiza că la orice parte din tine te concentrezi, va fi întotdeauna un sentiment de conştientizare, care este mai sus, dincolo de orice altceva. Această esenţă interioară este adevăratul eu. Aceasta este baza experienţelor tale: adormit sau treaz, mort sau viu - este eternă.

Experienţa umană

Se spune că ***suntem fiinţe spirituale care au o experienţă umană*** - înseamnă că suntem mai mult decât corpul fizic. Înseamnă că suntem conştienţă pură, locuind temporar în corp uman, cu scopul de a se dezvolta.

Gândeşte-te la esenţa ta ca la lumina albă a unui proiector de film, şi la viaţa ta, ca la o rolă de film. Lumina albă devine culoare, la interacţiunea cu filmul - oferindu-i o nouă profunzime. Similar, dezvoltăm noi dimensiuni de conştienţă, din interacţiunile cu viaţa.

Pentru a trăi într-un Univers multi-dimensional, avem nevoie de un corp multi-dimensional – sau de o serie de corpuri care să ne permită să funcţionam în toate ***tărâmurile*** accesibile omului. Aceste corpuri sunt în interferenţă, deoarece fiecare este mai subtil decât cel anterior. Corpurile subtile sunt integrate, astfel încât omul se consideră o singură fiinţă. Considerăm mintea, emoţiile şi corpul fizic parte a fiinţei noastre.

Ceea ce suntem, este compus din spirit, care include eul suprem, un corp al destinului, un corp mental [intelectul/creativitatea], un corp emoţional [emoţiile/dorinţele] şi un corp eteric [energie], toate operând printr-un corp fizic.

Corpul fizic ne permite să ne mişcăm, şi să interacţionăm cu lumea fizică. Este ca un costum în realitatea virtuală, care transformă tot ce atingem, vedem, auzim, gustăm sau mirosim, în impulsuri electrice, care pot fi percepute de celelalte corpuri subtile.

Corpul energetic determină sănătatea fizică/starea de bine. Aşa cum sângele circulă prin corpul fizic, energia subtilă circulă prin corpul energetic. Corpul energetic este şablonul pe care se dezvoltă corpul fizic; tratând cauza în corpul energetic, poate fi mai eficient decât tratarea simptomelor în corpul fizic - acesta este modul de lucru în terapiile alternative, cum ar fi acupunctura, Reiki şi mai nou, EmoTrance. Voi reda metoda de vindecare prin EmoTrance.

EmoTrance

De Dr Silvia Hartmann [cea care m-a lămurit cum se folosesc cristalele]

1. Emoţiile sunt foarte importante.

Emoţiile ne afectează corpul, şi ne pot face rău.

Emoţiile ne afectează mintea, şi ne pot înnebuni.

Emoţiile ne afectează gândurile şi acţiunile, în fiecare zi.

Emoţiile ne pot afecta sănătatea şi relaţiile, în fiecare zi.

Oamenii iau decizii bazate nu pe logică, ci pe emoţii.

2. Lumea noastră este creată de emoţii, şi este activată de emoţii.

Oamenii fericiţi nu mint, nu înşeală şi nu fură.

Oamenii fericiţi nu îşi fac rău unul altuia.

Oamenii fericiţi nu declară război.

3. EmoTrance ajută oamenii să se simtă mai bine.

EmoTrance transformă emoţiile.

4. Emoţiile sunt sentimente care nu au cauză fizică.

Oamenii spun, ***Mă doare sufletul***

Simt durere în piept, şi respiră greu.

Dacă te uiți la pieptul lor, nu vezi nimic.

Nu există niciun cuțit în pieptul lor, nimic nu este în neregulă cu corpul lor.

Dar ei simt durerea.

5. Oamenii au corp fizic.

Corpul fizic are inimă.

Corpul fizic are cap.

Corpul fizic are mâini, stomac, vene cu sânge, organe.

Atunci când corpul fizic este accidentat, oamenii simt durere fizică.

Durerea fizică ne transmite când ceva este în neregulă cu corpul fizic.

Atunci când călcăm pe o piatră ascuțită, ne doare piciorul.

Durerea fizică ne spune unde este localizată problema în corpul fizic.

6. Oamenii au corp energetic..

Şi corpul energetic are inimă, cap, stomac, vene, şi organe.

Totul este energie.

În cazul în care corpul energetic este afectat, oamenii simt durerea emoțională.

Emoțiile ne spun când ceva este în neregulă cu corpul energetic.

Când simțim durere emoțională în inimă, inima de energie este afectată.

Dacă simțim emoție în stomac, stomacul de energie este afectat.

Durerea emoțională ne spune unde este problema în corpul energetic.

7. Nu poți vedea corpul energetic.

Dar poți să simți corpul energetic.

8. Când corpul energetic este bine, oamenii se simt fericiți.

Ei au multă energie.

Ei zâmbesc. Ei mănâncă bine, şi dorm bine.

Ei sunt prietenoşi cu alte persoane.

9. În cazul în care corpul energetic nu este bine, oamenii simt durere emoţională.

Ei sunt trişti, sau furioşi.

Ei nu zâmbesc.

Ei nu se simt bine.

Ei se enervează şi se supără pe alte persoane.

10. Corpul energetic nu este afectat de lovituri.

Corpul energetic este afectat de energie.

11. Corpul energetic nu poate fi vindecat cu bisturiu.

Corpul energetic este vindecat cu energie.

12. Avem mâini vindecătoare, de energie.

Mâinile de energie sunt o parte a corpului energetic.

13. Avem un creier de energie, care înţelege totul despre energie şi corpul energetic.

Creierul de energie este o parte a corpului energetic.

14. Mintea noastră raţională poate învăţa să le transmită mâinilor de energie să vindece corpul energetic.

Mâinile de energie, ghidate de creierul de energie, vor şti ce să facă.

15. O persoană este foarte tristă.

Întrebăm: ***Unde simţi?***

Spunem: ***Arată***.

Acum ştim exact unde este problema, chiar dacă nu putem vedea energia corpului.

16. O persoană este foarte supărată.

Întrebăm: ***Unde simţi?***

Spunem: ***Arată***.

Acum ştim exact unde este problema, chiar dacă nu putem vedea energia corpului.

17. O persoană este foarte speriată.

Întrebăm: ***Unde simţi?***

Spunem: ***Arată***.

Acum ştim exact unde este problema, chiar dacă nu putem vedea energia corpului.

18. Nu există tristeţe, sau teamă, sau furie în corpul energetic.

Noi spunem: ***Este doar o energie.***

19. Corpul energetic suferă, şi tristeţea, frica şi furia sunt expresii ale nevoii de ajutor.

Reparăm corpul energetic.

Când corpul energetic este reparat, emoţiile sunt diferite.

În loc de tristeţe, frică şi furie, există fericire, pace şi bucurie.

20. Se ştie că organismul energetic este reparat când există fericire, pace şi bucurie.

Noi numim aceasta curgere lină.

Să restabilească o curgere lină, este scopul EmoTrance.

21. Inspirăm cu corpul fizic, luăm ce este bun din aer, şi expirăm, eliminând ce este inutil.

Noi mâncăm cu corpul fizic, luăm ce este bun din alimente şi apă, şi eliminăm ce nu este necesar.

Corpul energetic trebuie să primească energie.

Energia trebuie să circule prin corpul energetic.

Corpul energetic ia ce îi trebuie.

Elimină restul.

Noi spunem, ***energia trebuie să curgă în corp, prin corp, şi din corp.***

22. În corpul fizic, sângele trebuie să circule peste tot.

În corpul energetic, energia trebuie să curgă peste tot.

Când energia nu curge, simţim emoţii negative.

23. Noi spunem: ***Energia este ca apa.***

Atunci când curge liber, este ca apa proaspătă, limpede, şi ne simţim bine.

Atunci când există un blocaj, simţim o presiune crescând.

Energia curge încet, ca un fluid vâscos, dens.

Dacă presiunea se acumulează mai mult, energia devine tot mai grea, până când începe să doară.

Unii oameni încep să plângă.

Unii oameni devin foarte furioşi.

Unii oameni simt frică.

Unii oameni sunt tăcuţi şi deprimaţi.

24. În EmoTrance, ajutăm fluxul de energie să curgă liber din nou.

Noi spunem minţii energetice şi mâinilor energetice de vindecare: ***Destinde-te şi curgi!***

Mintea de energie înțelege ce înseamnă asta, şi mâinile de energie vindecătoare fac acest lucru posibil.

25. În corpul energetic, există canale naturale.

Energia circulă liber prin canale. Intră, traversează, iese.

Când fluxul de energie este blocat, simţim emoţii dureroase.

Găsim canalele potrivite, şi ajutăm fluxul de energie cu intenţia noastră, cu gândirea noastră.

Noi întrebăm, ***Unde trebuie să meargă?***

Noi spunem, ***Destinde-te şi curgi!***

Noi ajutăm energia să se mişte prin canalele potrivite din corpul energetic.

Când facem acest lucru, vom începe să ne simţim mult mai bine.

26. Atunci când o persoană ajută o altă persoană cu EmoTrance, spunem:

Eu pun în mişcare energia din exterior, tu pui în mişcare energia din interior.

Ambele persoane trebuie să vrea ca energia să curgă liber din nou.

Ambele persoane gândesc, ***Destinde-te şi curgi!***

Ambele persoane doresc ca fluxul lin să fie restabilit.

Apoi, mâinile de vindecare şi creierul de energie vor acţiona, şi fac acest lucru posibil.

27. Gândurile noastre au efect în corpul energetic.

Putem construi scuturi din energie, în jurul corpurilor energetice.

Facem acest lucru pentru a nu lăsa să intre energie care doare.

Energia doare doar atunci când corpul energetic suferă.

Acest lucru este ca sarea; doare doar atunci când o punem pe o leziune la nivelul pielii.

Noi trebuie să reparăm corpul energetic, şi apoi nu este nevoie de scuturi.

28. Corpul fizic are nevoie de alimente şi apă, pentru a ne menţine sănătoşi.

Corpul energetic are nevoie de energie pentru a se menţine sănătos.

Corpul energetic are nevoie de energie de la natură, şi de la alte persoane.

Pereţii şi scuturile ţin energia la distanţă, şi de aceea corpul nostru energetic este slab.

Când corpul nostru energetic este slab, şi flămâ nd, ne simţim trişti, singuri, furioşi, speriaţi şi depresivi.

29. Noi întrebăm, ***Unde simţi această energie?***

Cineva spune: ***Eu nu simt nimic.***

Noi spunem: ***Există un scut. De aceea, energia nu poate intra în corp. Acesta este motivul pentru care nu simţi.***

Noi întrebăm: ***Unde este acest scut? Arată.***

Acum ştim unde este scutul.

30. Scutul este format din energie.

Gândurile noastre pot schimba ce este făcut din energie.

Noi spunem, ***Fă o gaură foarte mică în scut, apoi lasă puţină energie să intre.***

Noi spunem: ***Unde simţi? Arată.***

Acum ştim unde este problema şi de ce există un scut.

Am vindecat problema.

Acum, nu avem nevoie de scut.

Energia intră, trece, iese.

Corpul energetic nu mai este flămând.

Persoana se simte mult mai bine.

31. O persoană are amintiri neplăcute din trecut.

Există multe amintiri neplăcute.

Noi nu vorbim despre amintiri neplăcute, sau trecut.

Noi întrebăm: ***Unde simți durere? Arată.***

Vindecăm corpul energetic.

Persoana nu mai simte durere.

32. O persoană a fost în război.

Au fost experiențe teribile.

Noi nu vorbim despre amintiri neplăcute, sau trecut.

Noi întrebăm: ***Unde simți durere? Arată.***

Vindecăm corpul energetic.

Persoana își aduce aminte ce s-a întâmplat, dar nu mai simte durere.

33. O persoană a fost jefuită.

Este foarte furioasă.

Noi nu vorbim despre furie.

Noi întrebăm: ***Unde simți durere? Arată.***

Vindecăm corpul energetic.

Persoana își aduce aminte tot, dar nu mai simte furie.

34. O persoană și-a pierdut copilul.

Simte tristețe și durere.

Noi nu trebuie să vorbim despre tristețe, supărare.

Noi întrebăm: ***Unde simți durere? Arată.***

Vindecăm corpul energetic.

Persoana îşi aduce aminte de toate, dar nu mai simte durere.

Persoana îşi aminteşte de frumuseţea, şi dragostea copilului.

35. O persoană a avut un accident.

A suportat o operaţie, pentru a repara corpul fizic.

Corpul pare vindecat, dar se simte încă durerea.

Medicii spun: ***Nu este nimic în neregulă cu tine.***

Acum, persoana este vindecată, iar durerea dispare.

36. O persoană suferă de o boală cumplită.

Spune: ***Vindecă-mă de această boală!***

Noi spunem: ***Noi vindecăm durerea emoţională, nu boala. Ce simţi?***

Persoana spune: ***Mi-e foarte frică.***

Noi spunem: ***Ar fi bine să nu îţi fie foarte frică?***

Persoana spune: ***Da.***

Noi spunem: ***Unde simţi frica? Arată.***

Vindecăm corpul energetic.

Noi nu vindecăm boli fizice.

Persoana este încă bolnavă, dar nu îi mai este frică.

Am ajutat această persoană.

37. Oamenii spun: ***Trebuie să fii specialist pentru a vindeca corpul energetic.***

Noi spunem: ***Toată lumea are corp energetic. Orice persoană are mâini şi minte de energie vindecătoare.***

Orice persoană care a simţit vreodată o emoţie, poate învăţa să facă EmoTrance.

38. Oamenii spun: ***Trebuie să studiezi mult, mulţi ani pentru a vindeca corpul de energie.***

Noi spunem: ***Întreabă persoana unde o doare. Cere-i să arate. Întreab-o unde trebuie să meargă energia. Ajut-o să îi redea curgerea. Este uşor.***

39. Oamenii spun: ***Am avut această problemă mult timp, va dura mult să se vindece.***

Noi spunem: ***Energia curge repede. Energia este foarte rapidă. Nu va dura mult vindecarea problemei, deoarece problema este doar energetică acum.***

40. Oamenii spun: ***Trebuie să îmi păstrez problema, deoarece este important să sufăr.***

Noi spunem: ***Responsabilii Creaţiei vor să îţi fie bine. Noi restabilim doar curgerea lină. Vindecăm doar ce a fost afectat.***

41. Oamenii spun: ***De ce nu mi s-a spus înainte?***

Noi spunem: ***Noi nu ştim, dar acum EmoTrance este aici, şi putem vindeca corpul energetic, pentru a simţi fericire, în loc de durere.***

42. EmoTrance lucrează doar cu energie.

EmoTrance nu vindecă corpul fizic.

EmoTrance vindecă corpul energetic.

Este foarte important să vindecăm corpul energetic.

Există mult prea puţine persoane care îşi vindecă corpul energetic.

43. O persoană cu un corp energetic bolnav, poate să nu arate rău, dar nu este fericită.

Este foarte important ca oamenii să simtă fericire, pace şi bucurie.

În cazul în care corpul energetic funcţionează bine, totul în viaţă devine mai uşor.

Putem lucra mai bine.

Putem gândi mai bine.

Ne putem vindeca mai repede.

Putem fi părinţi, prieteni mai buni, şi îi putem ajuta pe ceilalţi.

Să fii practicant EmoTrance, înseamnă să ajuţi oamenii să găsească fericire, pace şi bucurie în viaţă.

Este o experienţă foarte satisfăcătoare.

44. Rugăciune de vindecare a inimii:

Mi-am pus mâinile vindecătoare

Pe inima de energie

Pentru a vindeca ceea ce a fost afectat

Pentru a îndrepta ceea ce nu a mers bine

Pentru a destinde şi a lăsa să curgă

Pentru a restabili fluxul lin

Aşa că inima mea de energie

poate din nou

străluci ca soarele.

45. Poţi face EmoTrance pentru tine.

Este uşor de învăţat.

EmoTrance este natural.

Copiii pot învăţa să facă EmoTrance.

46. Notează când simţi emoţii în corp.

Unde simţi frică, furie, tristeţe?

Arată!

Acordă atenţie în fiecare zi emoţiilor din corpul tău.

47. Foloseşte mâinile vindecătoare.

Pune mâinile vindecătoare unde doare.

Întreabă-te: ***În ce direcţie trebuie să meargă?***

Spune: ***Destinde-te şi curgi!***

Fii atent/ă în ce direcţie vrea energia să circule.

Las-o să treacă prin corp şi să iasă.

Cu cât exersezi EmoTrance, cu atât devine mai uşor.

48. Lasă mai multă energie în corpul energetic.

Lasă în fiecare zi razele soarelui să intre, să treacă şi să iasă în/din corpul tău.

Primeşte energie.

Flori, animale, pietre, apă, pământ, cer, copaci, au energie vitală unică.

Oameni, muzică, opere de artă, îngeri, sunt diferite forme de energie benefică.

49. Elimină blocajele energetice.

Întreabă-te: ***Corpul meu energetic are blocaje? Unde?***

Spune: ***Aceste blocaje sunt doar o energie! Unde trebuie să meargă? Destinde-te şi curgi!***

50. Energia trebuie să circule în continuu.

Uneori, oamenii încearcă să păstreze energie în corpul lor energetic.

Acest lucru este nesănătos.

Întreabă-te: ***Am energie înmagazinată? Unde?***

Spune: ***Aceasta este doar o energie, şi energia trebuie să curgă. Unde trebuie să meargă? Destinde-te şi curgi!***

Când energia curge din nou, te vei simţi mult mai bine.

51. EmoTrance este foarte util.

Se poate practica oriunde, pentru că este discret.

Cu EmoTrance alungi frica, furia şi tristeţea, de îndată ce le simţi.

Poţi vindeca trecutul.

Poţi utiliza EmoTrance pentru o viaţă mai bună.

EmoTrance te încarcă cu energie pozitivă când vrei.

Chiar şi un începător simte EmoTrance.

Exersând, EmoTrance devine din ce în ce mai eficient!

Corpul emoţional este originea emoţiilor/dorinţelor, şi aura lui ne permite să simţim subiectiv mediul. De exemplu: când am intrat într-o cameră după ce cineva s-a certat, simţim tensiune. Corpurile emoţionale emit emoţii şi simt emoţii. Aceasta explică manifestările de la meciuri şi miting-uri.

Corpul mental este originea intelectului. Gândurile sunt entităţi pe care trupurile mentale le creează şi le transmit, sau le primesc şi le interpretează de la alţii. Creierul fizic nu este sursa intelectului, doar organul care îi permite să opereze prin corpul fizic. Este un releu, care leagă corpul mental de lumea fizică.

Corpul destinului diferenţiază oamenii de animale – noi îl avem, animalele nu. Acesta are patru funcţii principale:

- Este originea eului suprem – unde doarme între încarnări.
- Este depozitul de experienţe/amintiri din toate încarnările.
- Este sursa gândurilor.
- Construieşte o legătură între ego şi suflet.

Corpul destinului se divide în două, şi la începutul fiecărei vieţi, doar o parte se întrupează. Acesta acumulează experienţe şi după moarte se întoarce cu ce a acumulat.

Eul suprem este sursa conştienţei noastre. Conţine tot ce îi trebuie în călătorie, dar, la început, facultăţile sale sunt latente. Numai prin experienţă se dezvoltă/devin active. Eul suprem evoluează prin însufleţirea unor forme de viaţă superioare. El se întrupează pentru a dobândi experienţe, care îi vor dezvolta conştienţa.

Un eu suprem poate exista simultan în trei locuri:

- în dimensiunea 49 în Univers.
- într-o particulă în dimensiunea 7, în Sistemul Solar.
- într-o particulă permanentă

Acest lucru este posibil, deoarece materia în dimensiuni inferioare este făcută din materie din dimensiuni superioare.

Eul suprem începe călătoria prin regnurile naturii în dimensiunea 7, din Sistemul Solar. Un sistem solar este prima şcoală pe care un eu suprem o frecventează. Nivelul de conştienţă al unui eu suprem nou este foarte scăzut, aşa că trebuie să înceapă călătoria în regnul mineral, care se concentrează pe dimensiunea fizică.

Nu este posibil pentru un eu suprem să opereze direct prin corpul fizic, deoarece materia fizică este densă, şi energia eului suprem ar afecta sistemul nervos. Componente intermediare sunt necesare între eul suprem şi corpul fizic, pentru a transforma/a reduce energia eului suprem. Pentru ca eul suprem să dezvolte conştienţa în dimensiuni inferioare, trebuie să anexeze o particulă de la fiecare dimensiune inferioară. Ataşamentul particulelor la eul suprem se face prin dimensiunea supraumană. Aceste

particule rămân permanent ataşate la eul suprem, prin Sistemul Solar, şi acţionează ca puncte focale pentru conştienţa eului suprem în dimensiuni inferioare. Nouă particule permanente sunt necesare, în trei grupuri de trei. Fiecare grup permite eului suprem să dezvolte conştienţă în trei dimensiuni, simultan. Grupurile sunt utilizate în dimensiunile 1-7; dincolo de care, eul suprem operează prin intermediul particulelor unice.

Aspectul eului	Componentele fiecărei triade		
Eul/Eul suprem	Eul suprem se află într-o particulă temporară		
Eul supraumanspirit	eu suprem	Particulă supraumană	Particulă spirit
Eul superior-suflet	spirit	Particulă-destin	Particulă mentală
Eul inferior-ego/Corpul fizic	mental	Particulă emoţională	Particulă fizică

Particule sunt conectate. Corpul destinului este locul sufletului. La nivel mediu de dezvoltare, corpul destinului este singurul corp subtil căci celelalte nu au fost construite.

Spiritul îndeplineşte o funcţie similară sufletului, la nivel superior.

Corpurile subtile

Particule permanente sunt puncte focale ale conştienţei. Eul suprem necesită corpuri subtile, eteric/energetic, emoţional, mental şi al destinului, ca să funcţioneze în aceste dimensiuni.

Mecanismul prin care corpurile subtile sunt modelate este simplu. Totul este compus din materie, care vibrează, şi există şapte niveluri de materie în fiecare dimensiune, unul cu particule, şi 6 cu grupuri de particule, care corespund celor şapte subdimensiuni, în fiecare dimensiune.

<table>
<tr><td>Eul suprem
Eul suprem trece prin 3 etape, pentru a dezvolta conştienţa, ascendent [din dimensiunea 1]</td><td rowspan="4"></td><td rowspan="4">Eul suprem nedezvoltat la om
Grup de particule eu suprem – nedezvoltat la om
Particulă supraumană
Corpurile spirituale se formează, se dezvoltă şi se modelează în dimensiunea 6
Particulă-spirit – nedezvoltată la om
Grup de particule-spirit-absent la om
Particulă-destin - absentă la om
Corpurile sufletului se formează, se dezvoltă şi se modelează în dimensiunea5
Particulă mentală</td></tr>
<tr><td>Spirit
Nu este dezvoltat la om, dar îl avem, de la aşa-numitul înger păzitor2</td></tr>
<tr><td>Îngerul păzitor2 protejează spiritul, inactiv şi nedezvoltat. Orientează şi modelează sufletul</td></tr>
<tr><td>Suflet
Nu este dezvoltat la om, dar îl avem, de la aşa-numitul</td></tr>
</table>

înger păzitor1		Corp al destinului/suflet/conştienţă Grup de particule mentale Corp mental-intelect/creativitate Particulă emoţională [emoţii/dorinţe] Corpurile subtile materiale se formează în 3 dimensiuni inferioare şi se modelează prin specia umană Particulă fizică Corp energetic [vitalitate şi sentimente] Corp fizic [mobilitate şi simţuri]
Îngerul păzitor1 Sufletul se află în corpul îngerului1 Îngerul coordonează întrupările noastre şi ne ajută să evoluăm		
Ego-ul include 3 corpuri subtile [mental, emoţional şi energetic] care funcţionează prin corpul fizic În timpul unei întrupări, ele sunt în corpul destinului		
Corpul fizic Copie a corpului energetic		

Există interferenţă a corpurilor subtile. Tabelul prezintă corpurile subtile ale omului.

Corpurile energetice se dezvoltă din sufletul de grup, pe care eul suprem l-a avut în regnul mineral, trupurile emoţionale, din sufletul din regnul vegetal, şi trupurile mentale, din sufletul din regnul animal.

Structura omului

Ascensiunea poate necesita un fel de scară, pe care o urcă eul suprem, în prima etapă a călătoriei evolutive. Această scară este menţionată în Biblie,

în Geneză, 28:12: ***<u>Iacob</u>*** ***<u>a avut un vis în care a văzut o scară aşezată pe Pământ, cu partea de sus în Cer, şi îngerii lui Dumnezeu urcau şi coborau pe ea.</u>***

<u>Personalitatea umană</u>

Minerale, plante, animale şi om operează prin materie. Corpul energetic a fost creat când eul suprem a trecut prin regnul mineral şi s-a stabilit în regnul vegetal. Corpul emoţional a fost creat când a trecut prin regnul vegetal şi s-a stabilit în regnul animal. Corpul mental a fost creat când a trecut prin regnul animal şi s-a stabilit în specia umană. În specia umană, trebuie să modelăm corpurile subtile şi să construim corpul destinului.

Când un eu suprem devine conştient, poate fi descris ca ***<u>personalitate.</u>*** Ea include mintea, emoţiile şi senzaţiile, operând prin corpul fizic. Corpul fizic şi trei corpuri subtile, sunt cuprinse în corpul destinului, o parte din suflet. Cele cinci corpuri care formează o fiinţă umană sunt:

- Corpul fizic
- Corpul eteric/energetic
- Corpul emoţional/astral
- Corpul mental

- Corpul destinului

Deoarece fiecare este mai subtil decât precedentul, interferează uşor. Corpul eteric este energie, în jurul căreia corpul fizic este format. În consecinţă, are aceeaşi dimensiune/formă ca şi corpul fizic, dar cu o aură uşor dincolo de piele. Corpul emoţional are, de asemenea, corespondent în corpul fizic. În jur de 99% din materia din corpul emoţional, este conţinută în corpul fizic, iar restul formează o aură ovoidală, la 60 cm de corp. Acelaşi lucru este valabil pentru mental, şi corpul destinului, cu 99% în corpul fizic, iar restul de 1%, aura. Mărimea aurei umane este determinată de mărimea corpului destinului. Este ovală, de obicei la 60-90 cm de corp, şi acţionează ca scut protector.

Conştienţa nu poate funcţiona prin corpul fizic. Corpul fizic trebuie să fie controlat prin corpul energetic, fără de care, corpul fizic este inconştient. Corpurile fizic/energetic sunt jumătăţi ale unui întreg, fizic-energetic, separate numai la moarte.

Evoluând, creşte nivelul de conştienţă prin corpurile subtile, până când materia şi sufletul se unesc.

Suflet

Sufletul este compus din particule mentale, particule destin şi spirit. Evoluând, eul suprem construieşte corpuri în jurul centrelor de conştienţă superioare, şi când are un corp, poate începe să dezvolte conştienţa în acea dimensiune.

Conştienţa corpurilor subtile include corpul destinului, de la îngerul păzitor. Îngerul păzitor poate fi considerat eu superior interimar, până când vom intra în dimensiunea 5 şi devenim eu superior.

În dimensiunile inferioare, aspectul material este dominant - totul este concentrat în jurul vieții în plan fizic. Mai sus, aspectul conştienţei este dominant. Când se construieşte o legătură între suflet şi spirit vom intra în dimensiunea cinci. Atunci îngerul păzitor este eliberat, corpul destinului este distrus, şi eul suprem creează unul propriu.

5D include ființe supraumane. Ele nu trebuie să se materializeze, dar ocazional o fac, pentru a educa omenirea. Atunci când se materializează sunt invulnerabile. 5D este ***Împărăția lui Dumnezeu***, deoarece membrii săi sunt omniscienți în dimensiunile 1-4, şi aproape de Dumnezeu.

În anii trecuți, un număr mare din ierarhia planetară s-au materializat. Pentru oamenii din vechime păreau zei.

Cu aproape 12.000 de ani în urmă, oamenii au crezut că se pot descurca singuri, şi ierarhia planetară a fost exclusă.

Acum ierarhia planetară îşi desfăşoară activitatea în plan energetic. Ei transmit informații oamenilor care rezonează cu ei, care le vor transmite mai departe.

Spirit

Lumea spiritului este formată din particulă-spirit, particulă supraumană şi particule ale eului suprem. Conştienţa acestor corpuri subtile este sine divin, dar la om este nedezvoltat.

Ascensiunea presupune trecere de la materie la conştienţă, apoi la energie. Deoarece ***Voinţă = Conştienţă + Energie***, aspectul energetic, este numit şi ***puterea voinţei***. Ea ghidează evoluţia speciilor inferioare. Spiritul cunoaşte viitorul, ajută la crearea lui; tot ce apare în plan fizic are originea în planuri subtile.

Spiritul are conştienţă colectivă a Sistemului Solar, păstrând individualitatea. Odată ce un eu suprem atinge conştienţă activă într-o dimensiune, deţine conştienţa dimensiunilor inferioare şi este omniscient în acele dimensiuni. Spiritul controlează energia, deci este omnipotent în dimensiuni inferioare.

În Infinit

Un eu suprem este în dimensiunea 7, în Sistemul Solar, dar nu se opreşte aici. Odată ce un eu suprem şi-a activat conştienţa 7D, poate să continue evoluţia dincolo de Sistemul Solar. Un lanţ de particule se conectează la eul suprem. Acest lanţ este ***scara*** pe care eul suprem va urca pe scena cosmică. El a început călătoria ca particulă inconştientă de materie, şi a evoluat într-un eu suprem, al cărui câmp de conştienţă cuprinde o galaxie întreagă. Provocarea finală cu care se confruntă eul suprem este să părăsească Universul în care ***a evoluat*** şi să meargă în Infinit pentru a crea propriul Univers.

Tatăl, Fiul şi Mama [Duhul Sfânt]

Mulți creştini cred că singura modalitate de a ajunge la Cer este să crezi că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu şi Mântuitorul nostru. Această credință provine dintr-o neînțelegere a terminologiei gnostice, care era simbolică:

Gnosticii au folosit termenul ***Tatăl*** pentru a indica spiritul. Aşa că, atunci când Hristos a spus: ***Eu şi Tatăl una suntem*** [Ioan 10:30], a însemnat că el a fost unit cu Spiritul/Duhul Lui.

Gnosticii au folosit termenul ***Fiul*** pentru a indica sufletul. Aşa că, atunci când Hristos a spus: ***nimeni nu cunoaşte pe Tatăl, afară de Fiul*** [Matei 11:27], a vrut să spună că Ascensiunea are etape.

Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine [Ioan 14:6] înseamnă ***Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Fiul***.

Gnosticii au folosit termenul ***Mama***, pentru a indica aspectul inferior al ființei, care se materializează în corpul fizic. Cuvântul ***mama*** provine din latinescul ***mater***, şi nu este o coincidență că termenul ***materie*** are aceeaşi rădăcină. Mama [ego], dă naştere Fiului [suflet], şi Fiul merge mai departe pentru a deveni Tatăl [spirit]. Sau cum spune Biblia: ***Este semănat un trup de suflet, este cules un trup duhovnicesc*** [1 Corinteni 15:44]. Termenul ***Mama*** a fost confundat cu ***Duhul Sfânt***.

Duhul Sfânt, se referă la îngerul păzitor, care apără sufletul şi ghidează dezvoltarea lui până este pe deplin activat. Este liniştitor să credem în îngeri...

Trup, Suflet şi Spirit

Multe religii consideră omul o colecţie de principii spirituale, mai degrabă decât un singur ***suflet*** /***spirit:*** creştinii, gnosticii [care consideră că suntem fiinţe divine întrupate], kabala, buddhismul, religia egipteană***.***

Absolutul/Infinitul se află într-un plan al existenţei opus celei percepute de noi, dincolo de dimensiunea 49. Cele 7 dimensiuni/cele 10 lumi se referă la Cosmos/Sistemul Solar. Corpurile subtile, regnurile, nivelurile de conştienţă, iniţierea şi chakrele se referă doar la Sistemul Solar.

Coroana

Glanda pineală

Inima

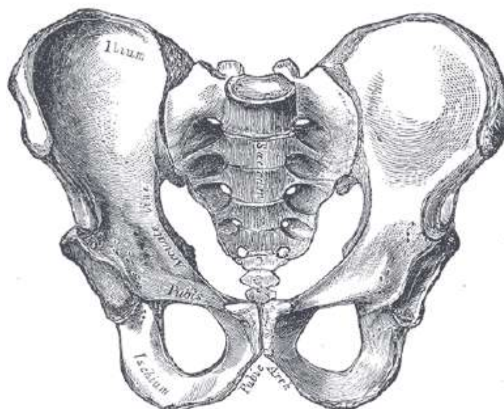
Tiroida

Plexul solar

Sacral

Baza

Infinitul este energie-conştienţă-materie primordială cu existenţă opusă existenţei materiale.

Va urma.